

STORTINGET

Innst. 4 L

(2022–2023)

Innstilling fra finanskomiteen om skatter, avgifter og toll 2023 – lovsaker

Prop. 1 LS (2022–2023) og Prop. 1 S Tillegg 2 (2022–2023)

Innhold

	Side
1. Innledning.....	1
2. Utbytteskatt.....	1
3. Fradrag for fagforeningskontingent mv.	3
4. Særskilt fradrag i Troms og Finnmark (tiltakssonen)	4
5. Minstefradraget – avvikling av nedre grenser.....	4
6. Reisefradraget.....	4
7. Støtten til enslige forsørgere – omlegging.....	4
8. Beskatning av lønnsinntekt ved arbeidsopphold i utlandet	5
9. Opphevelse av særregel om fradrag for kostnader til doktorgradsarbeid.....	5
10. Satser til bruk for forskuddsutskriving og skattefastsetting.....	6
11. Verdssettelse av aksjer og næringseiendom mv.....	7
12. Verdssettelse av driftsmidler	7
13. Arbeidsgiveravgift – innføring av et ekstra trinn på lønnsinntekter over 750 000 kroner.....	8
14. Innføring av høyprisbidrag (avgift på kraftproduksjon).....	8
15. Kontraktsunntak i grunnrenteskatten for standard fastprisavtaler for strøm.....	9
16. Inkludering av opprinnelsesgarantier i grunnrenteskatten på vannkraft.....	11
17. Petroleumsskatt – reduksjon av friinntektssatsen i de midlertidige reglene	11
18. Lovfesting av skattepraksis om tidfesting av tilskudd og erstatninger i jordbruket.....	12
19. Grenseoverskridende omorganiseringer	13
20. Eiendomsskatt på grunn under kraftlinjer	13
21. Merverdiavgift.....	14
21.1 Innledning	14
21.2 Mva.-fritaket for elektriske kjøretøy – oppfølging av anmodningsvedtak	14
21.3 Elektroniske nyhetstjenester	15
21.4 Generell merverdiavgiftsplikt på salg av fjernleverbare tjenester fra utlandet	16
22. Skattefavisert pensjonssparing for selvstendig næringsdrivende mv.....	17
23. Regulering av tollrepresentant i vareforselsloven og tollavgiftsloven	18
24. Opprettinger og presiseringer av lovtekst	18
25. Andre merknader og forslag	19
25.1 Boligsparing for ungdom – endring av skattefradragssatsen	19
25.2 Boligbeskatning – økt verdssettelse av primærboliger.....	19

	Side
25.3 Boligbeskatning – økt verdsettelse av sekundærboliger.....	20
25.4 Trygdeavgift – økt frikortgrense	20
25.5 Utflyttingskatt	20
26. Komiteens tilråding	21

Vedegg

STORTINGET

Innst. 4 L

(2022–2023)

Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

Prop. 1 LS (2022–2023) og Prop. 1 S Tillegg 2 (2022–2023)

Innstilling fra finanskomiteen om skatter, avgifter og toll 2023 – lovsaker

Til Stortinget

1. Innledning

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Lise Christoffersen, Frode Jacobsen, lederen Eigil Knutsen, Abel Cecilie Knibe Kroglund, May Britt Lagesen og Mona Nilsen, fra Høyre, Mahmoud Farahmand, Irene Heng Lauvsnes, Heidi Nordby Lunde og Helge Orten, fra Senterpartiet, Kjerstin Wøyen Funderud, Geir Pollestad og Per Martin Sandtrøen, fra Fremskrittspartiet, Hans Andreas Limi og Roy Steffensen, fra Sosialistisk Venstreparti, Cato Brunvand Ellingsen, fra Rødt, Marie Sneve Martinussen, fra Venstre, Sveinung Rotevatn, fra Miljøpartiet De Grønne, Lan Marie Nguyen Berg, og fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, viser til at lovsaker fremmet i Prop. 1 LS (2022–2023) blir behandlet i denne innstillingen, der sammendragene gjerne er begrenset til kortere oppsummeringer av saksomtaler og/eller henvisninger til saksomtaler. For utfyllende saksomtaler vises det til Prop. 1 LS (2022–2023) og Prop. 1 S Tillegg 2 (2022–2023).

Komiteen viser videre til brev av 9. november 2022 fra finansministeren om korrigerings av feil/unøyaktigheter i Prop. 1 LS (2022–2023) samt brev av

25. november 2022 vedrørende spørsmål om merverdiavgift på elektriske kjøretøy – overgangsordning. Brevene følger som vedlegg til denne innstillingen.

Komiteen viser for øvrig til merknadene nedenfor i denne innstillingen i tillegg til merknader inntatt i Innst. 3 S (2022–2023) og Innst. 2 S (2022–2023).

2. Utbytteskatt

Sammendrag

Aksjonærmodellen har som hensikt å tilnærme skattesatsen på utbytte (inkludert selskapsskatt) med skattesatsen på lønn (inkludert arbeidsgiveravgift) på marginen. På den måten gjør aksjonærmodellen det mindre lønnsomt for aksjonærer som arbeider i eget selskap, å ta ut reelle arbeidsinntekter som utbytte for å spare skatt. For at den høye marginalsattesatsen på utbytter ikke skal føre til vridninger i investerings- og sparebeslutninger, har aksjonærmodellen et skjermingsfradrag.

Aksjeinntekter til personer skattlegges som alminnelig inntekt med 22 pst. Fra 2016 benyttes en oppjusteringsfaktor for å tilpasse utbytteskatten til ønsket nivå. I 2022 er denne faktoren på 1,6, som gir en samlet marginalsatt på 49,5 pst. inkludert selskapsskatt.

Marginalsatten på aksjeutbytte er i dag 4,4 prosentenheter lavere enn høyeste marginalsatt på lønn. For eiere som både arbeider og eier aksjer direkte i et selskap, er det ingen regler som hindrer at reell arbeidsavkastning tas ut som utbytte. Det skaper en mulighet for å spare skatt, som fortrinnsvis utnyttes av personer med høy inntekt. Som følge av den progressive lønnsbeskatningen vil det for lavere inntekter lønne seg å ta ut lønn fremfor ut-

bytte. Videre tjenes det opp pensjon i folketrygden på arbeidsinntekter opp til 7,1 G for personer født i 1963 eller senere. Inntekter over 7,1 G vil det lønne seg å ta ut som utbytte.

Utbytteskatten virker omfordelende. Aksjeinntekter er sterkt konsentrert blant de med høy inntekt og formue. Økt utbytteskatt er derfor i tråd med regjeringens intensjon om et mer omfordelende skattesystem.

Det er krevende å skattlegge kapitalinntekter uten at det har uheldige virkninger i økonomien. Økt internasjonal skattekonkurranse har gjort det nødvendig å redusere skatten på selskapsoverskudd. Når kapitalmobiliteten er høy, er det bedre å skattlegge kapitalinntekter på eierens hånd enn i selskapet. I NOU 2014:13 Kapitalbeskatning i en internasjonal økonomi anbefalte utvalgets flertall å fjerne motivet til inntektsskifting ved at samlet skatt på eierinntekter om lag tilsvare høyeste marginalsattesats på arbeidsinntekter.

Regjeringen foreslår å øke skatten på aksjeutbytte med 2 prosentenheter, slik at marginalsatten på utbytter blir 51,5 pst. medregnet selskapsskatt. Dette gjøres ved å øke oppjusteringsfaktoren i utbytteskatten fra 1,6 til 1,72. Det foreslås tilsvarende økning av oppjusteringsfaktoren i andre bestemmelser i skatteloven. Økningen har en omfordelende effekt, men må også ses i sammenheng med at regjeringen foreslår å øke marginalsatten på lønnsinntekter ved en økning i arbeidsgiveravgiften på høye lønnsinntekter.

Økt skatt på utbytte kan gi økte insentiver til privat konsum i selskap. Gjeldende skatteregler for privat konsum i selskap er krevende å håndheve. Finansdepartementet har derfor sendt et forslag til særregler om skattlegging av privat konsum i selskap på høring. Departementet tar sikte på å fremme forslag til nye regler i 2023, med virkning fra 1. januar 2024. Se kapittel 24 for en nærmere omtale av privat konsum i selskap.

Det kan også være uheldig at det er ulike sattesatser på ulike typer personlige kapitalinntekter. Økt oppjusteringsfaktor øker forskjellen mellom skatt på aksjeinntekter og andre kapitalinntekter, som for eksempel gevinster på eiendomsinvesteringer eller finansielle instrumenter. Det er riktignok slik at også forskjellen i fradragssatsen for tap øker tilsvarende, noe som virker risikodempende for investor. Den høye satsen vil derfor ikke nødvendigvis føre til vridninger i investeringer mellom ulike eiendeler, men store forskjeller i sattesatser kan likevel skape uheldige spenninger i skattesystemet.

Forslaget om økt skatt på aksjeinntekter mv. til personer øker provenyet med 2 460 mill. kroner påløpt og 1 970 mill. kroner bokført i 2023.

Utbytteutbetalinger er følsomme for endringer i nivået på utbytteskatten. For å unngå tilpasninger til økt utbytteskatt i 2023, foreslås det at økningen i oppjusteringsfaktoren for utbytte, utdeling, gevinst og tap trer i

kraft straks med virkning fra budsjettfremleggelsen. Tidligere endringer i utbytteskatten har ført til store utbytteuttak før endringene tok til å virke. Spesielt var dette tilfellet før utbytteskatteøkningen i 2022. Tilpasning til endringer i utbytteskatten er i seg selv uheldig. I tillegg kommer at tilpasning av uttakstidspunktet skaper stor usikkerhet om anslag for kommunesektorens skatteinntekter, siden utbytter inngår i alminnelig inntekt og dermed er del av kommunesektorens skattegrunnlag. Dette gjør det krevende å sette forutsigbare inntektsrammer for kommunesektoren. Som sentral leverandør av faste velferdstjenester bør kommunesektoren ha stabile inntektsrammer og en jevn inntektsutvikling.

Inntektssystemutvalget (NOU 2022:10) peker for øvrig på at utbytter over tid har fått større betydning, og dermed gitt økende ustabilitet i kommunesektorens skattegrunnlag. Ustabiliteten er problematisk for den makroøkonomiske styringen og for muligheten staten har til å utjevne svingninger i økonomien. Den gir også usikkerhet for den enkelte kommune om egen skatteinngang. Utvalget mener derfor at det bør vurderes om det kan utformes et grunnlag for kommunesektorens inntektsskatt som ikke eller i mindre grad inneholder utbytte. Regjeringen vil komme tilbake til oppfølgingen av Inntektssystemutvalget.

Departementet viser til forslag til endringer i skatteloven § 5-22 annet ledd tredje punktum, § 10-11 første ledd annet punktum, § 10-21 fjerde ledd tredje punktum og åttende ledd tredje punktum, § 10-31 første ledd fjerde punktum og annet ledd annet punktum, § 10-42 tredje ledd bokstav b og § 10-44 første ledd tredje punktum.

Departementet foreslår at endringene, med unntak av endringen i skatteloven § 5-22 annet ledd tredje punktum, trer i kraft straks med virkning fra tidspunktet for fremleggelsen av denne proposisjonen. Forslaget innebærer at ny oppjusteringsfaktor skal gjelde for utbytte og utdeling som innvinnes, og gevinst og tap som realiseres, fra og med 6. oktober 2022.

Departementet foreslår at endringen i skatteloven § 5-22 annet ledd tredje punktum trer i kraft straks med virkning for renteinntekter som innvinnes fra og med inntektsåret 2023. Tekniske og administrative hensyn tilsier at virkningstidspunktet for ny oppjusteringsfaktor for renter betalt fra selskap til personlig skattyter settes til begynnelsen av nytt inntektsår. Departementet legger til grunn at målet om å unngå tilpasninger i tilstrekkelig grad ivaretas gjennom det tidligere virkningstidspunktet for utbytte, utdeling, gevinst og tap.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Sosia-

listisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet går imot å øke oppjusteringsfaktoren i utbytteskatten fra 1,6 til 1,72 og viser til Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett for 2023, hvor økningen er reversert.

Komiteens medlem fra Rødt viser til Rødts alternative statsbudsjett, der det foreslås å øke oppjusteringsfaktoren til 2,02 og å fjerne skjermingsfradraget.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås å beholde oppjusteringsfaktoren på 1,60.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser Kristelig Folkepartis alternative statsbudsjett, der det foreslås en utvidelse av den ekstraordinære strømstøtteordningen til å gjelde 100 pst. kompensasjon for priser over 50 øre per kWt for husholdningene. Strømstøtten kan regnes som en negativ skatt og vil gi en betydelig skattelette på til sammen 57 mrd. kroner med Kristelig Folkepartis forslag, 12,3 mrd. kroner høyere enn regjeringens forslag.

Dette medlem viser til at for å bidra til inndekning og for å unngå at det gis unødig stor støtte til husholdninger med høye inntekter, foreslår Kristelig Folkeparti en midlertidig økning i trinnskatten for inntekter over 1 mill. kroner og en moderat økning i utbytteskatten. Trinnskatten økes med 3 prosentpoeng for trinn 4 og 5, og utbytteskatten økes noe, slik at forskjellen mellom maksimal marginalsatt på kapitalinntekt og arbeidsinntekt ikke blir for stor (maksimal skatt på kapitalinntekt blir med denne midlertidige økningen 52,8 pst., mens maksimal marginalsatt på arbeidsinntekt blir 56,5 pst.) og dermed ikke gir sterke incentiv til inntektsskifting. De som trenger det, vil få mer støtte, mens de som har mest, vil sitte igjen med mindre.

Dette medlem understreker at disse skatteøkningene skal reverseres så snart det ikke lenger er behov for den ekstraordinære strømstøtteordningen. På grunn av disse og andre inndekninger i Kristelig Folkepartis alternative statsbudsjett reduseres oljepengetrukket når bistand holdes utenfor. Dermed påvirkes ikke prisveksten her hjemme i stimulerende retning, og regjeringens argument mot økt strømstøtte faller bort.

3. Fradrag for fagforeningskontingent mv.

Sammendrag

Arbeidstakere kan på nærmere vilkår kreve fradrag for betalt fagforeningskontingent med inntil 5 800 kroner. Aktive yrkesutøvere og næringsdrivende kan få fradrag for kontingent betalt til visse yrkes- og næringsorganisasjoner med inntil samme beløp eller med inntil 2 promille av samlet lønnsutbetaling. Skattyter kan bare gis ett av disse to fradragene.

Frdraget for fagforeningskontingent kan bidra til en høyere organisasjonsgrad. Høy organisasjonsgrad er en forutsetning for den norske arbeidslivsmodellen, der arbeidstakere, arbeidsgivere og myndigheter samarbeider og bidrar til omstilling og utvikling basert på trygge arbeidsforhold. På den annen side dekker fagforeningskontingenten også enkelte private kostnader, som forsikringer mv.

I perioden 2013–2021 ble maksimalt fradrag videreført uendret på 3 850 kroner. I Hurdalsplattformen står det at regjeringen vil doble maksimalt fradrag for innbetalt fagforeningskontingent. I første del av opptrappingen ble maksimalt fradrag i 2022 økt til 5 800 kroner. Regjeringen foreslår nå å øke maksimalt fradrag til 7 700 kroner fra 2023. Forslaget anslås å redusere provenyet med om lag 265 mill. kroner påløpt og 210 mill. kroner bokført i 2023.

Den foreslåtte økningen gjelder både fradrag for fagforeningskontingent etter skatteloven § 6-20 og for kontingent til visse yrkes- og næringsorganisasjoner etter skatteloven § 6-19.

Departementet viser til forslag til endringer i skatteloven § 6-19 annet ledd fjerde punktum og § 6-20 tredje ledd annet punktum. Departementet foreslår at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Høyre foreslår i sitt alternative statsbudsjett å videreføre fagforeningsfradraget på samme nivå som i regjeringen Solbergs budsjettforslag for 2022 og isteden gi lettelse over personfradraget, minstefradraget og gjennom økt barne-trygd.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett for 2023, hvor det foreslås å oppheve fagforeningsfradraget og heller øke personfradraget som kommer alle skattebetalere til gode.

Komiteens medlem fra Rødt viser til Rødts alternative statsbudsjett, der det foreslås å øke fagforeningsfradraget til 8 000 kroner.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås å sette fagforeningsfradraget til 4 500 kroner for 2023.

4. Særskilt fradrag i Troms og Finnmark (tiltakssonen)

Sammendrag

Det gis et særskilt fradrag i alminnelig inntekt ved skatteberegningen til personer som er bosatt i Troms og Finnmark fylke, med unntak av personer bosatt i kommunene Balsfjord, Bardu, Dyrøy, Gratangen, Harstad, Ibestad, Kvæfjord, Lavangen, Målselv, Salangen, Senja, Sørreisa, Tjeldsund og Tromsø («finnmarksfradraget»). Finnmarksfradraget utgjør 20 000 kroner i 2022.

Finnmarksfradraget er en del av de personrettede virkemidlene i distriktpolitikken. Disse evalueres nå av Vista analyse for Kommunal- og distriktsdepartementet. Sammen med lavere trinnskatt, lavere skatt på alminnelig inntekt, fritak for elavgift og merverdiavgift på strøm gir dette skattytere i tiltakssonen i Troms og Finnmark lavere skatt og avgift enn ellers i Norge.

I 2022 ble finnmarksfradraget økt med om lag en tredjedel, fra 15 500 kroner til 20 000 kroner. Finnmarksfradraget har i stor grad vært holdt nominelt uendret. Regjeringen foreslår å øke fradraget med anslått prisvekst i 2022, slik at fradraget er reelt uendret sammenlignet med 2022. Det øker fradraget til 20 550 kroner.

En reell videreføring endrer ikke provenyet i 2023 sammenlignet med referansesystemet.

Departementet viser til forslag til endring i skatteloven § 15-5 annet ledd. Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

5. Minstefradraget – avvikling av nedre grenser

Sammendrag

For å forenkle minstefradraget foreslår regjeringen å avvikle de nedre beløpsgrensene.

Departementet viser til forslag til endringer i skatteloven § 6-32 første ledd bokstav c og d og fjerde ledd. Det foreslås at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteen viser for øvrig til Innst. 3 S (2022–2023) punkt 3.1.8.

6. Reisefradraget

Sammendrag

Det foreslås at kilometersatsene og bunnbeløpet i reisefradraget prisjusteres. Det vises til forslag til endring i skatteloven § 6-44 første ledd siste punktum.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Venstre og Miljøpartiet De Grønne, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås å redusere reisefradraget til en sats på 1,56 kr per km og nedre grense på 24 000 kroner.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne støtter ikke regjeringens forslag. Dette medlem foreslår i sitt alternative statsbudsjett å redusere nedre grense for reisefradrag til 14 000 kroner og redusere satsen til 1,56 kroner.

7. Støtten til enslige forsørgere – omlegging

Sammendrag

Regjeringen vil avvikle særfradraget for enslige forsørgere i skattesystemet og øke den utvidede barnetrygden tilsvarende maksimal skatteverdi av særfradraget i 2022.

Forslaget innebærer bl.a. at reglene om særfradrag for enslige forsørgere i skatteloven oppheves. Det vises

til forslag til endringer i skatteloven § 6-80. Omleggingen av utvidet barnetrygd kan først skje med virkning fra 1. mars 2023. Det foreslås derfor at avviklingen av særfradraget også gis virkning fra og med 1. mars 2023.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteen viser for øvrig til Innst. 3 S (2022–2023) punkt 3.2.

8. Beskatning av lønnsinntekt ved arbeidsopphold i utlandet

Sammendrag

Departementet foreslår enkelte endringer i særregelen om skattlegging av lønnsinntekt ved arbeidsopphold i utlandet (ettårsregelen), jf. skatteloven § 2-1 tiende ledd. Bestemmelsen innebærer at det på nærmere vilkår kan kreves fritak for norsk skatt på lønnsinntekt ved arbeidsopphold i utlandet av minst tolv måneders sammenhengende varighet. Regelen er opprinnelig begrunnet ut fra norsk næringslivs konkurranseevne i utlandet, se Ot.prp. nr. 50 (2001–2002) Om lov om endringer i skatteloven (ny ettårsregel) punkt 5.3. Fritak for norsk skatt er ikke betinget av at lønnsinntekten skattlegges i utlandet, og kan medføre lav eller dobbel ikke-beskatning av lønnsinntekten.

Departementet ønsker å forenkle regelen for beregning av antall tillatte oppholdsdager i Norge i skatteloven § 2-1 tiende ledd bokstav b. Etter dagens regel kan opphold i Norge som utgangspunkt ikke overstige seks dager i gjennomsnitt hver hele måned. Denne gjennomsnittsberegningen skal foretas på bakgrunn av hele arbeidsperioden i utlandet. En slik regel anses ikke hensiktsmessig. Departementet foreslår derfor å endre regelen slik at tillatte oppholdsdager i Norge beregnes innenfor hvert inntektsår. Forslaget vil gi skattyter større forutsigbarhet, og det vil være forenklende for skattyter og for Skatteetaten.

Departementet foreslår også at vurderingen av om arbeidsoppholdet «hovedsakelig» finner sted utenfor andre staters territorium, jf. skatteloven § 2-1 tiende ledd bokstav c nr. 2, skal foretas innenfor hvert inntektsår.

Videre foreslås det at lønnsinntekter i form av opsjonsfordeler i arbeidsforhold ikke lenger skal omfattes av ettårsregelen, men heller skattlegges etter skattelovens alminnelige regler.

Ingen av endringene antas å ha provenyvirkinger av betydning.

Departementet viser til forslag til endringer i skatteloven § 2-1 tiende ledd bokstav b. Departementet foreslår at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023. Det foreslås en overgangsregel for personer som allerede har et arbeidsopphold i utlandet per 1. januar 2023, og som har overskredet grensene for opphold i Norge ved utløpet av inntektsåret 2022. Øvrige endringer som følge av forslagene gjennomføres i forskrift ved endring av Finansdepartementets forskrift til skatteloven (FSFIN) §§ 2-1-1, 2-1-5, 2-1-6 og 2-1-7.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

9. Opphevelse av særregel om fradrag for kostnader til doktorgradsarbeid

Sammendrag

Etter skatteloven § 6-43 gis det fradrag i alminnelig inntekt for kostnader knyttet til doktorgradsarbeid ved norsk universitet eller høyskole. Fradragsretten omfatter blant annet trykkekostnader og reisekostnader i forbindelse med prøven. Det gis også fradrag for kostnader til doktorgradsmiddag innenfor visse rammer og satser.

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) har mottatt en klage mot Norge som gjelder skatteloven § 6-43. Begrensningen til norsk universitet eller høyskole er problematisk etter EØS-reglene, og departementet vurderer det slik at bestemmelsen må endres.

Frادrag for kostnader knyttet til arbeidsinntekt gis som utgangspunkt ved minstefradraget. Hvis faktiske kostnader overstiger minstefradraget, kan det i stedet kreves fradrag for disse. Etter departementets vurdering bør også kostnader til doktorgradsarbeid følge skattelovens alminnelige regler.

Departementet foreslår derfor å oppheve særbestemmelsen i skatteloven § 6-43. Etter alminnelige regler vil fradragsberettigede kostnader knyttet til doktorgradsarbeid inngå i minstefradraget. Forslaget vil derfor innebære en innstramming for ansatte doktorgradsstipendiater i Norge.

Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023. Forslaget antas ikke å ha provenyvirkinger av betydning.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

10. Satser til bruk for forskuddsutskriving og skattefastsetting

Sammendrag

Fra og med inntektsåret 2020 ble satser til bruk for forskuddsutskriving og skattefastsetting samordnet for enkelte naturlytelser og utgiftsgodtgjørelser. Det vises til Prop. 1 LS (2019–2020) Skatter, avgift og toll 2020 kapittel 4.7 og etterfølgende etablering av egen, årlig satsforskrift (forskrift om satser mv. til bruk for forskudd og skattefastsetting). Formålet var forenkling ved at satser for naturlytelser og utgiftsgodtgjørelser som har betydning for forskuddsutskrivingen, og som ikke endrer seg fra forskudd til skattefastsetting, kun skal fastsettes én gang. De aktuelle satsene blir nå fastsatt som forskudds-satser før inntektsåret, men med virkning for skattefastsettingen også. Dette medførte ikke materielle endringer.

Det ble forutsatt i Prop. 1 LS (2019–2020) Skatter, avgift og toll 2020 punkt 4.7.3 at en i ettertid skulle se på satsstrukturen i en større sammenheng og vurdere hvorvidt det er hensiktsmessig at flere satser som i dag ikke fastsettes som forskudds-satser, kan fastsettes forut for inntektsåret og samtidig gis virkning for skattefastsettingen. Departementet mener i utgangspunktet at det ville vært ryddig og oversiktlig om alle satser av betydning for forskudd og skattefastsetting kunne samles i én satsforskrift. For mange av satsene som ikke ble flyttet etter etableringen av en årlig satsforskrift fra 2020, krever dette at man endrer måten satsen blir fastsatt på. Det vil være et omfattende arbeid å revidere grunnlaget for alle satser som har betydning for forskudd og skattefastsetting for personlige skattytere. Det kan dessuten medføre materielle endringer som går lenger enn en teknisk og prosessuell forenkling. En mer omfattende flytting av satser vil heller ikke lede til en komplett satsforskrift, blant annet fordi en rekke satser må følge direkte av skatteloven, skattelovforskriften eller Stortingets skattevedtak. Det er derfor tvilsomt om fordelene ved å samle noen flere satser vil veie opp for arbeidet med dette.

Etter departementets oppfatning bør flyttingen derfor begrenses til enkelte satser som det er behov for å fastsette forut for inntektsåret av hensyn til lønnsrapportering, forskuddsberegning eller bokføring. Dette omfatter for det første formalisering av satser som i praksis allerede blir fastsatt før inntektsåret, nemlig kostgodtgjørelse for langtransportsjåfører og utgiftsgodtgjørelse for barnepassere (ved pass av barn i eget hjem).

Det samme gjelder etablering av sats for utgiftsgodtgjørelse for losji ved opphold i egen brakke/camping-

vogn og utgiftsgodtgjørelse for kost på besøksreiser for skattepliktige som har fri kost på arbeidsstedet. Disse satsene fastsettes i dag bare som fradragssatser på slutten av inntektsåret, men næringslivet har uttrykt ønske om at satsene blir fastsatt tidligere som forskudds-sats for utgiftsgodtgjørelse. Det motsvarende fradraget fastsettes i takseringsforskriften til et kronebeløp (67 kr for 2021) og baserer seg på endring i KPI siste tolv måneder (august før inntektsåret til august i inntektsåret). Ved flytting til forskuddsstadiet foreslår departementet at både ny utgiftsgodtgjørelse og fradrag skal basere seg på anslått prosentvis endring i KPI slik det legges til grunn i regjeringens forslag til statsbudsjett for 2023. Deretter må satsene justeres årlig med anslått prosentvis endring i KPI, slik det legges til grunn i forslag til neste års statsbudsjett. Fradrag for kost på besøksreiser fastsettes også som et kronebeløp i takseringsforskriften (93 kr for 2021), og det bygger på endring i KPI for matvarer siste tolv måneder. Departementet foreslår at ny utgiftsgodtgjørelse og motsvarende fradrag tilsvarende skal basere seg på anslått prosentvis endring i KPI slik det legges til grunn i regjeringens forslag til statsbudsjett for 2023.

Frdragssatser for representasjonskostnader fremgår av takseringsforskriften § 2-3-5. Rådgivningsbransjen har gitt innspill om at disse bør flyttes til satsforskriften og fastsettes forut for inntektsåret. Bakgrunnen er at virksomhetene skal kunne bokføre kostnadene på riktig konto løpende gjennom året. Når satsene skal fastsettes forut for inntektsåret, må de frikobles fra administrative bestemmelser og satser i statens personalhåndbok, fordi disse ikke foreligger forut for inntektsåret. Departementet foreslår at satsene for fradrag for representasjonskostnader justeres på grunnlag av prosentvis endring av KPI som legges til grunn i forslaget til neste års statsbudsjett, og for årene deretter anslått KPI i budsjettforslag for det aktuelle året.

For at satsen for utgiftsgodtgjørelse for barnepasser som er fastsatt forut for inntektsåret, skal gis virkning for fastsettelse av netto næringsinntekt, foreslår departementet en endring i skatteloven § 6-31 første ledd bokstav d. De øvrige endringsforslagene er allerede hjemlet i skatteloven og kan gjennomføres i forskrift.

Forslaget medfører ingen materielle endringer eller økonomiske konsekvenser, men vil medføre administrative forenklinger for næringslivet og Skatteetaten.

Departementet foreslår at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

Det vises til forslag til endring av skatteloven § 6-31 første ledd bokstav d.

Komiteens merknader

K o m i t e e n tar dette til orientering.

K o m i t e e n slutter seg til regjeringens lovforslag.

11. Verdsettelse av aksjer og næringsseiendom mv.

Sammendrag

I Hurdalsplattformen står det at aksjer og næringsseiendom mv. skal verdsettes til 80 pst. av formuesgrunnlaget. Grunnlaget ble økt fra 55 pst. til 75 pst. i 2022. Regjeringen foreslår å øke verdsettelsen av aksjer og næringsseiendom mv. fra 75 pst. til 80 pst. fra 2023. Økningen må ses i sammenheng med forslaget om å skjerme driftsmidler fra økt verdsettelse, se punkt 4.4.

Forslaget vil øke provenyet med om lag 1 175 mill. kroner påløpt og 940 mill. kroner bokført i 2023. 437 700 personer (9,5 pst. av alle skattytere) får økt skatt som følge av den økte verdsettelsen av aksjer og næringsseiendom.

Departementet viser til forslag til endringer i skatte-loven §§ 4-10 syvende ledd, 4-12 og 4-40. Departementet foreslår at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Kristelig Folkeparti, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Høyre foreslår i sitt alternative statsbudsjett å videreføre rabatten på aksjer, næringsseiendom og driftsmidler på samme nivå som i 2022. Disse medlemmer mener at reduksjonene i verdsettelse av aksjer og driftsmidler som ble gjennomført under regjeringen Solberg, var et viktig grep for å gjøre det mer attraktivt å eie og drive norske bedrifter.

Disse medlemmer registrerer at regjeringens partiene og Sosialistisk Venstreparti i sitt forslag fortsetter å øke skattesatsen samtidig som verdsettelsesrabatten på arbeidende kapital reduseres.

Disse medlemmer merker seg at dette medfører en betydelig skatteskjerpelse for norske bedriftseiere som betyr at bedriftene vil bli tappet for vesentlige midler som alternativt kunne blitt reinvestert i vekst, maskiner eller nye arbeidsplasser.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett for 2023, hvor økningen i verdsettelsen av aksjer og næringsseiendom mv. fra 75 pst. til 80 pst. fra 2023 er reversert.

Komiteens medlem fra Rødt viser til Rødts alternative statsbudsjett, der det foreslås at aksjer og

næringsseiendom skal verdsettes til 100 pst. av formuesgrunnlaget.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås å beholde verdsettelsesrabatten på aksjer og næringsseiendom på 25 pst.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til Miljøpartiet De Grønnes alternative statsbudsjett, hvor det foreslås å verdsette aksjer til 95 pst. av formuesgrunnlaget.

12. Verdsettelse av driftsmidler

Sammendrag

Regjeringen foreslår å redusere verdsettelsen av driftsmidler (unntatt sekundærboliger og næringsseiendom) i formuesskatten fra 75 pst. til 70 pst. fra 2023. Sammenholdt med forslaget om å øke verdsettelsen av aksjer og næringsseiendom mv., innebærer dette en differensiering i verdsettelsesrabatten som ble innført fra 2017. Regjeringen mener en slik differensiering er velbegrunnet. Skattytere som driver virksomhet gjennom enkeltpersonforetak, får i praksis en mindre omfattende rabatt enn dem som driver virksomhet gjennom selskap. Bakgrunnen for dette ble nærmere beskrevet ved innføringen av rabatten, se Prop. 1 LS (2016–2017) Skatter, avgifter og toll 2017 punkt. 4.1.3:

«I enkeltpersonforetak kan det være vanskelig å skille mellom foretakets midler og skattyters private midler. Det er i dag nødvendig å skille mellom driftsmidler og eiendeler av privat karakter, blant annet fordi kostnader knyttet til private eiendeler ikke er fradragsberettigede. En rabatt avgrenset til driftsmidlene vil være praktiserbar for Skatteetaten samtidig som premisset om eiendelens tilknytning til virksomhet ivaretas. Det følger av praksis at når en eiendel er ervervet både av private og virksomhetsmessige formål, skal hovedformålet legges til grunn. Denne praksisen kan også legges til grunn ved avgrensning av verdsettelsesrabatten.

En rabatt på driftsmidlene i enkeltpersonforetak vil imidlertid være mindre omfattende enn rabatten som foreslås for øvrige foretaksformer, hvor alle formuesskattepliktige eiendeler, herunder varelager, fordringer og bankinnskudd, i praksis blir gjenstand for rabatt. Det skyldes at rabatten gis på eierandelen i selskapet og ikke på hver enkelt eiendel i selskapet. En avgrensning som gir rabatt på alle eiendeler som på en eller annen måte har virket i næringen, er imidlertid vanskelig å lovregulere og ville også være vanskelig å praktisere og kontrollere for Skatteetaten.»

Regjeringen mener lavere verdsettelse av driftsmidler kan bidra til å utjevne denne ulikheten. Dette vil

imidlertid være avhengig av sammensetningen av driftsmidler og andre eiendeler for den enkelte. Endringen omfatter kun driftsmidler som eies direkte av en formuesskattepliktig skattyter.

Det kan stilles spørsmål ved om en slik differensiering i det formelle verdsettelsesnivået for ulike typer næringsrelatert kapital kan utgjøre statsstøtte etter EØS-avtalen art. 61. Fordi en redusert verdsettelse av driftsmidler kan bidra til å utjevne ulikhetene som er beskrevet ovenfor, vurderer regjeringen det slik at endringen ligger innenfor handlingsrommet etter EØS-avtalen.

Forslaget antas ikke å ha nevneverdige administrative konsekvenser. Endringen anslås å redusere provenyet med 25 mill. kroner påløpt og 20 mill. kroner bokført i 2023.

Departementet viser til forslag til endring i skatteloven § 4-17 annet ledd. Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Høyre, Rødt og Venstre, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Høyre foreslår i sitt alternative statsbudsjett å videreføre rabatten på aksjer, næringseiendom og driftsmidler på samme nivå som i 2022.

Komiteens medlem fra Rødt viser til Rødts alternative statsbudsjett, der det foreslås at driftsmidler skal verdsettes til 100 pst. av formuesgrunnlaget.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås å beholde verdsettelsesrabatten på driftsmidler på 25 pst.

13. Arbeidsgiveravgift – innføring av et ekstra trinn på lønnsinntekter over 750 000 kroner

Sammendrag

Regjeringen foreslår at det innføres en ekstra arbeidsgiveravgift på 5 pst. for lønnsinntekter over 750 000 kroner.

Det vises til forslag til endring i folketrygdloven § 23-2 tolvte ledd. Det foreslås at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

Komiteens merknader

Komiteen viser til Innst. 3 S (2022–2023) punkt 5.1, jf. Prop. 1 LS (2022–2023), når det for øvrig gjelder forslaget om ekstra arbeidsgiveravgift på lønnsinntekter over 750 000 kroner.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti støtter ikke økningen i arbeidsgiveravgiften og viser til sine alternative statsbudsjetter, der økningen på fem prosentenheter ikke gjennomføres.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet går imot at det innføres en ekstra arbeidsgiveravgift på 5 pst. for lønnsinntekter over 750 000 kroner, og viser til Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett for 2023, hvor økningen er reversert.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås å ikke gjennomføre økningen i arbeidsgiveravgiften på alle lønninger over 750 000 kroner.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne visert til Miljøpartiet De Grønnes alternative statsbudsjett, der det foreslås å reversere regjeringens forslag om økt arbeidsgiveravgift på inntekter over 750 000 kroner.

14. Innføring av høyprisbidrag (avgift på kraftproduksjon)

Sammendrag

FRADRAGSRETT I ANDRE SKATTEGRUNNLAG

Etter gjeldende regler vil særavgifter være fradragberettiget i grunnlaget for skatt på alminnelig inntekt (selskapsskatten), jf. skatteloven § 6-15. Formålet med høyprisbidraget er å omfordele noe av de ekstraordinært høye inntektene som skyldes svært høye kraftpriser i deler av Sør-Norge. Dersom avgiften kom til fradrag i grunnlaget for selskapsskatt, ville det redusert provenyet fra selskapsskatten og dermed gitt lavere proveny samlet sett. Avgiftssatsen måtte dermed settes høyere for å oppnå samme samlet proveny. Etter en samlet vurdering foreslår departementet en lovendring slik at det foreslåtte høyprisbidraget ikke kommer til fradrag i grunnlaget for selskapsskatt. Det vises til forslag til nytt tredje punktum i skatteloven § 6-15.

Departementet legger til grunn at høyprisbidraget ikke vil komme til fradrag ved beregning av grunnlaget for grunnrenteskatt og eiendomsskatt. Avgiften er ikke en «driftskostnad som regulært følger av kraftproduksjonen» etter fradragsbestemmelsen i skatteloven § 18-3 tredje ledd bokstav a nr. 1.

Komiteens merknader

Komiteen viser til Innst. 3 S (2022–2023) punkt 5.2.2, jf. Prop. 1 LS (2022–2023), når det for øvrig gjelder forslaget om innføring av høyprisbidrag.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, Venstre og Miljøpartiet De Grønne, slutter seg i innstillingen her til regjeringens lovforslag om fradragsrett.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti viser til sine alternative statsbudsjetter og merknader i Innst. 3 S (2022–2023) om innretningen av høyprisbidrag og forslag knyttet til det.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett for 2023 og merknader i Innst. 2 S (2022–2023) om regjeringens forslag til innføring av høyprisbidrag.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås å ikke innføre et høyprisbidrag, men heller en resultatbasert overskuddsskatt med samme proveny.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til Miljøpartiet De Grønnes alternative statsbudsjett, der det foreslås å innføre et høyprisbidrag på olje og gass til erstatning for et høyprisbidrag på fornybar energi.

15. Kontraktsunntak i grunnrenteskatten for standard fastprisavtaler for strøm

Sammendrag fra Prop. 1 LS (2022–2023)

Regjeringen foreslår en endring i grunnrenteskatten for vannkraftverk for å legge bedre til rette for at sluttbrukere kan inngå fastprisavtaler for strøm. Forslaget følger opp innspill fra næringen, og skal bidra til at flere kan få tilgang til gode fastprisavtaler og mer forutsigbare strømregninger. Forslaget inngår også i regjeringens pakke av strømtiltak overfor næringslivet, med bakgrunn i de ekstraordinært høye strømprisene i deler

av Norge. Det har også vært uvanlig store prissvingninger.

Den 30. juni 2022 sendte departementet på høring et forslag om endring i grunnrenteskatten på vannkraft som gjør unntak i hovedregelen om beregning av grunnrenteskattepliktig inntekt. Unntaket gjelder for fastprisavtaler på strøm inngått på nærmere definerte vilkår. Høringsfristen var 1. september 2022. Departementet mottok 32 høringssvar. I lys av høringsinnspillene har departementet gjort enkelte justeringer i ordningen.

Ved å innføre et kontraktsunntak for fastprisavtaler i grunnrenteskatten for strømprodusentene, legges det til rette for at strømleverandører kan tilby fastpris på strøm i et større omfang enn det som tidligere har vært praktisk og vanlig. Ut fra tilbakemeldinger fra næringen antar departementet at endringen vil være et incentiv for bransjen til å utarbeide og tilby standardiserte og transparente fastprisavtaler til sluttbrukerne. Dette vil legge bedre til rette for at strømkunder, og særlig bedrifter, skal få tilgang til fastprisavtaler og mer forutsigbare strømregninger.

Departementet foreslår at strømleverandørene skal kunne tilby standardiserte fastprisavtaler til sluttbrukerne med et maksimalt prispåslag på den fastprisen leverandørene betaler til kraftprodusentene. Fastprisavtalen kan tilbys for perioder på henholdsvis tre, fem og sju år. Forslaget innebærer at grunnlaget for grunnrenteskatten for kraft solgt gjennom slike fastprisavtaler baseres på inntekten kraftprodusentene faktisk har, slik systemet er for industrikraft.

Departementet har hatt kontakt med blant annet Energi Norge, som arbeider med standardavtaler. Departementet legger til grunn at slike standardavtaler foreligger før det nye kontraktsunntaket får virkning, det vil si før 1. januar 2023.

På bakgrunn av høringsinnspillene legger departementet til grunn at det kan være krevende å etablere langsiktige standard fastprisavtaler for strøm til forbrukere på de samme premissene som skal gjelde for næringsdrivende. Departementet forutsetter at bransjen fortsetter arbeidet med å komme frem til langsiktige standardavtaler for forbrukere som oppfyller kravene til forbrukervern, gjennomførbarhet og motvirkning av tilpasninger, men antar at kontraktsunntaket vil være best tilpasset standard fastprisavtaler for strøm til næringsdrivende. Se begrunnelsen om forbrukermarkedet under.

I denne proposisjonen foreslås en bestemmelse i skatteloven som setter rammer for unntaket og gir hjemmel for å vedta forskriftsbestemmelser. Departementet vil utarbeide forskrift med nærmere regulering av kontraktsunntaket. Forskriftsbestemmelsene kan ikke vedtas før lovforlaget er behandlet av Stortinget.

Nedenfor gis det en skisse til den planlagte forskriftsreguleringen av det nye kontraktsunntaket. De viktigste endringene sett i forhold til høringsforslaget er at kontraktsunntaket bare skal gjelde kraftvolum som er solgt videre til sluttbrukere etter avtaler med et fast volum, og at det ikke stilles krav om at kraftprodusent og sluttbruker befinner seg i det samme geografiske prisområdet. Dette gjør at reglene for kontraktsunntaket blir enklere, blant annet slik at det ikke forutsettes innsamling og lagring av opplysninger om faktisk levert volum til hver sluttbruker.

Departementet viser til forslag til ny nr. 4 i skatteloven § 18-3 annet ledd bokstav a.

Det foreslås at endringen skal tre i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023 og med virkning for kontrakter mellom kraftprodusent og strømleverandør inngått i 2022, 2023 og 2024, for kraft som leveres 1. januar 2023 og senere.

Det anslås på svært usikkert grunnlag at et utvidet kontraktsunntak i grunnrenteskatten for vannkraft kan gi et påløpt provenytap i 2023 på 1,2 mrd. kroner og et tilsvarende bokført provenytap i 2024, fordi fastprisene i 2023 ut fra gjeldende markedspriser antas å være lavere enn gjennomsnittlig spotpris. Over tid forventes ikke forslaget å endre inntektene fra grunnrenteskatten, fordi fastprisene settes med utgangspunkt i forventede fremtidige spotpriser. Det blir avgjørende at unntaket rammes inn slik at skattemessige tilpasninger motvirkes. Forslaget antas å gi noe merarbeid for Skatteetaten og skattepliktige.

Bakgrunn, gjeldende rett, vurderinger og forslag, herunder om kontraktsunntak for standard fastprisavtaler for strøm, utformingen av et nytt kontraktsunntak ved standardiserte fastprisavtaler, krav til fastpris kontraktene mellom kraftprodusent og strømleverandør, krav vedrørende prisområder for strøm, krav til varighet i fastprisavtalene, krav til de standardiserte fastprisavtalene i sluttbrukermarkedet, tilleggstjenester, maksimalt prispåslag, måling av forbruk og oppbevaring av opplysninger, tilordning av volum, avslutning av avtaler mv., særlig om oppsigelse av avtaler, forholdet til de gjeldende unntakene for industrien og konsesjonskraft, etablering av markedsplass, virkninger for det fysiske og finansielle kraftmarkedet og sluttbrukermarkedet for strøm og særlig om forbrukermarkedet, samt økonomiske og administrative konsekvenser og ikrafttredelse – er nærmere omtalt i proposisjonen.

Sammendrag fra Prop. 1 S Tillegg 2 (2022–2023)

KAP. 5501 SKATTER PÅ FORMUE OG INNTEKT

Post 74 Selskapsskatter mv. fra upersonlige skattytere utenom petroleum

I Prop. 1 LS (2022–2023) ble det foreslått et nytt kontraktsunntak i grunnrenteskatten for vannkraft knyttet til standard fastprisavtaler for strøm til sluttbrukere, med varighet på tre, fem eller sju år. Den nærmere utformingen av et nytt kontraktsunntak vil bli fastsatt av departementet i forskrift.

Slik den nærmere forskriftsutformingen av kontraktsunntaket er skissert i Prop. 1 LS (2022–2023), åpnes det for at det kan inngås fastprisavtaler med sluttbrukere i et annet område enn der kraftproduksjon skjer. Dersom det inngås en fastprisavtale i et annet prisområde enn der produksjonen skjer, må kraftprodusenten foreta dekningskjøp i prisområdet der sluttbrukeren i fastprisavtalen er.

Grunnrenteskatten tar som hovedregel utgangspunkt i spotmarkedsprisen. Spotmarkedspriser gir et objektivt uttrykk for hvilken pris kraften kan selges til og er dermed et godt anslag på grunnrenten. Den fungerer også som en normpris som motvirker uønskede skattemessige tilpasninger. Det forutsettes i proposisjonen at ordningen skal utformes slik at forventet proveny over tid blir om lag uendret. Det er vektlagt at en endring i grunnrenteskatten må rammes inn slik at tiltaket ikke åpner for skattemessige tilpasninger. I budsjettomtalen av forslaget vises det til at det vil gjelde regler for dekningskjøp der kunder og produsent er i forskjellige prisområder.

En regel som tar hensyn til dekningskjøp, kan imidlertid være komplisert å implementere for kraftprodusentene innen foreslått ikrafttredelsestidspunkt for ordningen 1. januar 2023. Departementet legger derfor opp til en regel som sikrer at bransjen raskt kan komme i gang med salg av fastprisavtaler. Regelen kan gå ut på at prisområde 3 og 4 anses som ett område for fastprisavtaler, og prisområde 1, 2 og 5 som et annet. Det innebærer at salg innenfor et nordlig og et sørlig prisområde vil gi grunnlag for kontraktsunntaket i grunnrenteskatten, men ikke salg mellom de to prisområdene. Konsekvensen er at kraftprodusenter på for eksempel Vestlandet (prisområde 5) kan selge kraft til fastprisavtaler på Østlandet og Sørlandet (prisområde 1 og 2) og grunnrentebeskattes for inntekten fra fastprisavtalene (dvs. uten hensyn til dekningskjøpet). Regelen kan gjelde i forbindelse med det nye kontraktsunntaket og for skattemessige formål, for kontrakter inngått i løpet av 2022 og 2023, og som gjelder leveranser til sluttbrukere fra 2023 og for hele avtaleperioden. Kontraktsunntaket kan der-

med gjelde volum for inntektsåret 2023 og ut inntektsåret 2030.

Departementet vil vurdere de administrative konsekvensene av denne løsningen nærmere.

Det er også visse prisforskjeller internt i Sør-Norge og Midt- og Nord-Norge, slik at man med en slik regel kan få tilpasninger som reduserer provenyet fra grunnrenteskatten. Prisforskjellene og potensialet for slike tilpasninger forventes imidlertid i den aktuelle perioden å være betydelig mindre internt i de to områdene enn for landet under ett. Et eventuelt provenytnap vil regjeringen komme tilbake til i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2023.

I Prop. 1 LS (2022–2023) står det at: «Departementet vil gjøre en nærmere vurdering av størrelsen på prispåslaget, og legger opp til å sette det høyere enn 0,5 øre/kWh. Maksimalpåslaget vil bli fastsatt i forskrift». Påslaget må settes høyt nok til at leverandørene vil tilby avtaler. Samtidig må det ikke settes for høyt. Det kan både gi unødvendig høye priser til sluttbrukerne og risiko for redusert grunnrenteskatt gjennom overskuddsflytting internt i konsern. Ut fra en nærmere vurdering har regjeringen kommet til at prispåslaget bør økes og kunne fordeles på et variabelt og fast ledd. Det maksimale variable prispåslaget bør settes til 2,5 øre/kWh (ekskl. merverdiavgift og elsertifikatkostnad), mens fastbeløpet kan være maksimalt 99 kroner per måned per målepunkt.

Komiteens merknader

Komiteen tar omtalene i proposisjonen (Prop. 1 LS (2022–2023) punkt 5.2.3) og tilleggsproposisjonen (Prop. 1 S Tillegg 2 (2022–2023) punkt 2.4) til orientering.

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag om kontraktsunntak i grunnrenteskatten for standard fastprisavtaler for strøm.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett for 2023 og merknader i Innst. 2 S (2022–2023) om innføringstidspunkt og lavere sats enn i regjeringens forslag om grunnrenteskatten.

16. Inkludering av opprinnelsesgarantier i grunnrenteskatten på vannkraft

Sammendrag

Regjeringen foreslår at inntekter fra opprinnelsesgarantier skal inngå i grunnlaget for grunnrenteskatt på vannkraft med virkning fra og med inntektsåret 2023.

Inntektene bør inkluderes i grunnlaget for grunnrenteskatten for bedre å reflektere den fulle verdien av kraftproduksjonen.

Forslaget anslås på svært usikkert grunnlag å øke provenyet fra grunnrenteskatten på vannkraft med om lag 1 mrd. kroner påløpt i 2023, bokført i 2024. Forslaget vil innebære noe økt ressursbruk i Skatteetaten.

Departementet viser til forslag til ny bokstav e i skatteloven § 18-3 annet ledd.

Det foreslås at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

17. Petroleumsskatt – reduksjon av friinntektssatsen i de midlertidige reglene

Sammendrag

De midlertidige reglene i petroleumsskatteloven § 11 ble vedtatt i juni 2020 som en krisepakke for petroleumssektoren for å unngå at prosjekter ble utsatt som følge av koronapandemien og lave oljepriser. Prosjekter som ble varslet stoppet grunnet prisfallet, ble likevel videreført med opprettholdelse av arbeidsplasser i leverandørindustrien som konsekvens. Situasjonen er nå en helt annen med svært høye olje- og gasspriser og tilsier ikke lenger særskilte tiltak overfor petroleumssektoren. De øvrige koronatiltakene i samfunnet er avvirket.

De midlertidige reglene er gunstige ved at det i tillegg til investeringskostnader kan utgiftsføres en friinntekt umiddelbart i særskattegrunnlaget. Fradrag for et friinntektselement stammer fra skattereglene som gjaldt før omleggingen til kontantstrømskatt, se Prop. 88 LS (2021–2022). I dette systemet var friinntekten ment å kompensere for at investeringene ble avskrevet over tid. Friinntekten i de midlertidige reglene på 17,69 pst. (nedjustert fra 24 pst. som følge av teknisk satsøkning i særskatten ved omlegging til kontantstrømskatt) utgjør en investeringsstøtte etter skatt på om lag 13 pst. av investeringskostnaden, sammenlignet med om det kun var de ordinære reglene som gjaldt.

Regjeringen mener den nåværende situasjonen tilsier at friinntektssatsen i de midlertidige reglene bør kunne reduseres fra og med 2023 uten å undergrave gode prosjekter som selskapene har modnet frem. Dette fremstår som rimelig i en situasjon hvor virksomheter som benytter naturressurser med stor fortjeneste, ilegges ekstra beskatning. Det foreslås en reduksjon i friinntektssatsen på om lag 30 pst., fra 17,69 pst. til 12,4 pst.

På innføringstidspunktet ble det understreket at reglene var midlertidige og at hensikten var å unngå at prosjekter ble utsatt som følge av pandemien og lave oljepriser. Regjeringen mener forslaget utgjør et rimelig balansepunkt som anerkjenner at investeringsbeslutninger er tatt med utgangspunkt i de midlertidige reglene, samtidig som en tilpasser reglene til lønnsomhetsbildet nå er et helt annet enn da reglene ble innført. Det vises også til at med den nylig vedtatte kontantstrømskatten får selskapene avskrive investeringskostnadene umiddelbart, og den tidligere uenigheten om verdsetting av fremtidige skattefradrag er fjernet.

Forslaget anslås på usikkert grunnlag å øke provenyet med 2 mrd. kroner påløpt og 1 mrd. kroner bokført i 2023. Over tid, summert over årene de midlertidige reglene vil gjelde, anslås provenyet å øke med 11 mrd. kroner, målt som nåverdi i 2023-kroner, gitt at de samme prosjektene realiseres med begge regelsett. Det økte provenyet overføres Statens pensjonsfond utland. Forslaget antas å ha små administrative konsekvenser.

Departementet foreslår at endringen i petroleums-skatteloven § 11 annet ledd trer i kraft straks med virkning for utgifter pådratt fra og med 1. januar 2023. Den tilhørende satsendringen i petroleumsskatteloven § 11 femte ledd ved realisasjon trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, slutter seg til regjeringens lovfor-slag.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at regjeringen foreslår å endre friinntektssatsen i de midlertidige reglene for petroleumsskatt. I utgangspunktet bør det ikke gjøres endringer i rammevilkårene så nært søknadsfristens utløp. Disse medlemmer kan likevel støtte en slik endring, men er av den oppfatning at aktuelle søkere burde få utvidet frist for å innlevere plan for utbygging og drift.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet understreker at vi er i en tid der Europa trenger forutsigbarhet og økte leveranser fra norsk sokkel. En vesentlig endring av de midlertidige skattereglene, og dag-til-dag-politikk rundt rammebetingelsene til olje- og gassnæringen, er ikke tjenlig når flere tunge aktører på norsk sokkel har tatt investeringsbeslutninger med utgangspunkt i et midlertidig skatteregime som de stolte på at regjeringen ville bevare. Disse medlemmer frykter dette vil bety redusert verdiskaping og mindre produksjon og eksport av olje og gass i årene som kommer.

Komiteens medlem fra Rødt viser til at Rødt stemte mot det midlertidige oljeskatteregimet da saken ble behandlet i Stortinget.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til Miljøpartiet De Grønnes alternative statsbudsjett, der det foreslås å avvikle hele oljeskattepakken.

18. Lovfesting av skattepraksis om tidfesting av tilskudd og erstatninger i jordbruket

Sammendrag

Etter realisasjonsprinsippet skal en fordel som er innvunnet ved overføring fra andre, tas til inntekt det året da skattyteren får en ubetinget rett til ytelsen. Skattepraksis har i konkrete typetilfeller åpnet for unntak fra denne hovedregelen ved tidfesting av enkelte tilskudd/omstillingsbidrag og erstatninger i jordbruket. Det har dreid seg om ulike ordninger knyttet til produksjon av kjøtt, egg, melk mv., der det er blitt godkjent at inntektsføringen av en engangsutbetaling kan fordeles til beskatning over flere år eller utsettes til et senere år.

Prinsippene i skattesystemet, blant annet om at dette bør være nøytralt i forhold til ulike næringer, tilsier at praksisen bør strammes inn. Siden denne er såpass fast og langvarig, ville det i så fall antakelig måtte skje ved en lovendring. På bakgrunn av at den bygger på konkrete rimelighetsvurderinger, er departementet likevel kommet til at det mest hensiktsmessige er at den videreføres, og gis et tryggere rettsgrunnlag gjennom lovfesting.

Ordningen med utsatt inntektsføring har i all hovedsak bare vært aktuell for jordbruk. En ny lovhjemmel bør derfor begrenses til denne sektoren. Forslaget vil av den grunn ikke ha implikasjoner i forhold til statsstøtteregelverket i EØS-avtalen, ettersom jordbruket ikke er omfattet av denne.

Forslaget antas ikke å ha administrative eller økonomiske effekter av betydning.

Det vises til forslag til skatteloven ny § 14-29. Endringen foreslås gitt virkning fra og med inntektsåret 2022.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovfor-slag.

19. Grenseoverskridende omorganiseringer

Sammendrag

Etter skatteloven § 11-11 fjerde, femte og sjette ledd kan enkelte former for grenseoverskridende omorganiseringer på nærmere vilkår gjennomføres uten beskatning. Det gjelder aksjebytte der et norsk selskap er part, det gjelder fusjon, fisjon og aksjebytte mellom utenlandske selskap, og det gjelder fusjon og fisjon der et norsk selskap er overtakende part.

Det er et vilkår for skattefritak at transaksjonen gjennomføres «i samsvar med prinsipper for skattemessig kontinuitet for slike transaksjoner i den stat hvor det [overdragende/overtakende] selskap er hjemmehørende». Vilkåret innebærer at transaksjonen må gjennomføres med skattemessig kontinuitet i utlandet. Dette vilkåret er uten betydning for det norske skattefundamentet, og kommer i tillegg til et grunnleggende vilkår om at transaksjonen må gjennomføres med skattemessig kontinuitet i Norge. Skattemessig kontinuitet i Norge sikrer det norske skattefundamentet. Når disse og øvrige vilkår er oppfylt, kan fusjonen gjennomføres skattefritt for eventuelle norske aksjonærer og selskap, samt for eiendeler, rettigheter og forpliktelser i utenlandsk selskap som har tilknytning til norsk beskatningsområde.

Tilleggsvilkåret om skattemessig kontinuitet i utlandet innebærer at både de skattepliktige og Skatteetaten må sette seg inn i andre staters rett for å vurdere om omorganiseringen innebærer kontinuitet der, uten at dette påvirker det norske skattefundamentet. Erfaring viser at dette er ressurskrevende for begge parter. Vilkåret har også i praksis vist seg å være vanskelig å oppfylle i visse tilfeller. Konsekvensen er at transaksjoner som er omfattet av bestemmelsene, har blitt skattepliktige i Norge.

Et forslag om å fjerne vilkåret om skattemessig kontinuitet i utlandet ble sendt på høring 22. september 2021 med tre måneders høringsfrist. Ni høringsinstanser har inngitt hørings svar med merknader, hvorav syv støtter forslaget. Etter departementets vurdering har det ikke kommet høringsinnspill som tilsier endringer i forslaget.

Departementet foreslår at vilkåret om skattemessig kontinuitet i utlandet fjernes. Forslaget som fremmes, er i tråd med forslaget i høringsnotatet. Formålet med forslaget er å forenkle reglene, redusere arbeidsbyrden som ligger i å vurdere og dokumentere vilkåret, og å legge bedre til rette for optimal organisering av næringsvirksomhet. Behovet for å legge til rette for omorganiseringer må avveies mot hensynet til å beskytte det norske skattefundamentet, slik at inntekt og formue som er opptjent i Norge, også kommer til beskatning her. For-

slaget som fremmes, ivaretar dette hensynet. Forslaget innebærer en forenkling for de skattepliktige og Skatteetaten. Departementet anslår at forslaget ikke har provenyvirkning av noen betydning.

Departementet viser til forslag til endringer i skatteloven § 11-11 fjerde, femte og sjette ledd. Departementet foreslår at disse trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2022.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

20. Eiendomsskatt på grunn under kraftlinjer

Sammendrag

Ved dom 11. oktober 2021 (Statnett III-dommen) kom Borgarting lagmannsrett til at verdien av et nettselskaps rettigheter til grunnen under kraftlinjer skal inngå i verdsettelsen av nettanlegget. Grunneieren skal etter dommen være debitor for skatt på andelen av verdien på nettanlegget som kan tilskrives grunnen.

Dommen kan medføre at mange kommuner må legge om praksis for beskatning av nettanlegg og skrive ut eiendomsskatt på eierne av grunn under kraftlinjene. Dette vil berøre svært mange grunneiere, kreve ny verdsettelse av grunnen og være administrativt krevende.

På denne bakgrunn foreslår departementet at eiendomsskattelova § 4 endres, slik at verdien av grunnen under kraftlinjene inkluderes i nettanlegget ved beregningen av grunnlaget for eiendomsskatt på nettanlegget. Grunnen skal kun skatlegges hos nettselskapet. Løsningen innebærer at verdien av grunnen ikke avskrives.

Departementet foreslår å benytte en sjablongmetode ved verdsettelsen. En slik løsning er nødvendig dersom en skal oppnå en metode som både er enkel og felles for alle landets kommuner. Bruk av en felles sjablong for alle nettnivåer og alle typer grunn innebærer at det ikke tas hensyn til hvorvidt det faktisk er betalt erstatning til grunneier, og at markedsprisen for grunn vil variere betydelig. Bruk av en sjablong innebærer også at det ikke er behov for at selve grunnen under kraftlinjene må befares ved verdsettelsen.

Sjablongmetoden baseres på at verdien av grunnen settes til en prosentsats av verdien av hele nettanlegget. Verdien av nettanlegget beregnes av brutto gjenanskaffelsesverdi.

Prosentsatsen som benyttes i sjablongen er kun ment å reflektere kostnader ved erstatning til grunneier. Det vises til at det er disse som knytter seg direkte til ver-

dien av selve grunnen. Øvrige kostnader skal henføres til selve anlegget ved verdsettelsen, og skal avskrives.

Når det gjelder hvilken proSENTSATS som skal benyttes i sjablongen viser departementet til at denne skal reflektere svært ulike forhold, og dekke ulike typer grunn. Verdien av grunnen skal heller ikke være gjenstand for avskrivning, slik tilfellet er for øvrige deler av anlegget. På bakgrunn av dette foreslår departementet at det benyttes en proSENTSATS på 3 pst.

Forslaget innebærer at mange kommuner må foreta nye beregninger av verdien av grunnen under kraftnettet, for å forene takstene med den foreslåtte proSENTSATS av gjenanskaffelsesverdien i forslaget. Dette antas å ha mindre administrative konsekvenser for kommunene, da beregningsmetoden er i samsvar med kjente takseringsprinsipper. Forslaget kan få betydning for den enkelte kommunes eiendomsskatteinntekter, avhengig av hvilken metode for verdsettelsen kommunen har anvendt ved tidligere takseringer.

I og med at lovforslaget medfører behov for nye beregninger av verdien av grunnen, foreslår departementet en regel om utsatt frist for taksering og utskrivning av eiendomsskatt på nettanlegg for skatteåret 2023.

Det vises til forslag til endring i eieDOMSSKATTELova § 4 annet ledd nytt sjette og syvende punktum, og forslag til overgangsregel til § 14 annet ledd. Departementet foreslår at endringene trer i kraft med virkning fra og med skatteåret 2023. En tidligere ikrafttredelse kan utgjøre en fare for ulovlig tilbakevirkning. EieDOMSSKATTELova har egne regler om retting som kommer til anvendelse hvor utskrivningen er uriktig.

Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, slutter seg til regjeringens lovforslag med ett unntak. For å unngå utilsiktede effekter av en endring som primært er foreslått for å sikre at netteier skal betale eiendomsskatten på grunnen under nettanlegget, og ikke grunneier, foreslår flertallet at siste punktum i lovforslaget, om bruk av sjablong, utgår.

Flertallet fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Forslag til lov om endringer i eieDOMSSKATTELova, del I, skal lyde:

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eieDOMSSKATT til kommunane gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd nytt sjette punktum skal lyde:

For kraftnett inngår grunnen under linjene i anlegget.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet slutter seg til regjeringens lovforslag.

21. Merverdiavgift

21.1 Innledning

SAMMENDRAG

Merverdiavgiften vedtas av Stortinget for ett år av gangen, jf. Grunnloven § 75 bokstav a. Nærmere regler om registrering, beregningsgrunnlag, fradragsrett mv. er fastsatt i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) og forskrift 15. desember 2009 nr. 1540 til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften).

KOMITEENS MERKNADER

Komiteen tar omtalen til orientering og viser til Innst. 3 S (2022–2023) kapittel 7 og til merknader nedenfor i innstillingen her.

21.2 Mva.-fritaket for elektriske kjøretøy – oppfølging av anmodningsvedtak

SAMMENDRAG

Omsetning og leasing av kjøretøy som bare kan benytte elektrisitet til fremdrift (elbiler), er fritatt fra den generelle plikten til å svare merverdiavgift ved omsetning av varer og tjenester. Omsetning av batterier til slike kjøretøy er også fritatt.

Stortinget fattet følgende anmodningsvedtak ved behandlingen av Meld. St. 2 (2021–2022) Revidert nasjonalbudsjett 2022, se Innst. 450 S (2021–2022):

Vedtak 829: «Stortinget ber regjeringen i statsbudsjettet for 2023 innføre merverdiavgift på kjøpsbeløpet for elbiler over 500 000 kroner. Merverdiavgiftsfritaket skal holdes uendret frem til 2025. I forbindelse med innføring av kjøpsavgifter for elbil skal det sikres at konkurransefordelen til elbiler i alle personbilsegment opprettholdes.»

På denne bakgrunn foreslår regjeringen at det innføres merverdiavgift for kjøpsbeløp over 500 000 kroner, og at overstigende beløp omfattes av den alminnelige merverdiavgiftssatsen på 25 pst. Med dette anser regjeringen anmodningsvedtaket som fulgt opp.

Gjeldende merverdiavgiftsfritak for kjøp av elbiler er godkjent av EFTAs overvåkningsorgan (ESA) ut 2022. Det betyr at en forlengelse av fritaket med en beløpsgrense må notifiseres til, og være godkjent av ESA før 1. januar 2023. Finansdepartementet har igangsatt en prosess mot ESA med sikte på å få godkjent tiltaket, slik at endringene kan iverksettes fra 1. januar 2023.

Endringene anslås å gi en økning i proveny på om lag 1 200 mill. kroner påløpt og 1 000 mill. kroner bokført i 2023.

Forslaget krever endringer i merverdiavgiftsloven. Departementet viser til forslag til endringer i merverdiavgiftsloven §§ 6-7, 6-8 og til endringslov til tollavgiftsloven § 13-3 nr. 6 om endringer i merverdiavgiftsloven. Departementet foreslår at endringene trer i kraft med virkning fra 1. januar 2023.

Dette innebærer at det for elektriske personkjøretøy som leveres til kunde etter 31. desember 2022, skal beregnes merverdiavgift av den delen av kjøpesummen som overstiger 500 000 kroner, jf. merverdiavgiftsloven § 22-1. Tilsvarende gjelder beregning av merverdiavgift når bilforhandler registrerer kjøretøy på eget navn i motorvognregisteret etter dette tidspunkt. Ved innførsel er fortollingstidspunktet skjæringspunktet. For andre elektriske kjøretøy enn personkjøretøy, skal det beregnes merverdiavgift på vanlig måte.

Videre skal det beregnes merverdiavgift på leievelerlagene på leasingkontrakter som inngås for kjøretøy som leveres til kunde etter 31. desember 2022, jf. merverdiavgiftsloven § 22-1. Dette vil også gjelde for kjøretøy som er registrert før 1. januar 2023, dersom leasingavtalen effektueres etter denne dato.

For leasingkontrakter inngått før 1. januar 2023 skal det ikke beregnes merverdiavgift forutsatt at kjøretøyet ble levert til kunde før dette tidspunkt. Dette gjelder også dersom ny leietaker trer inn i den eksisterende leasingavtalen. Forlengelse av eksisterende leasingavtaler likestilles i denne sammenheng med ny avtale.

Videreføringen av merverdiavgiftsfritaket for eksisterende leasingkontrakter forutsetter at det etableres en overgangsordning. Departementet viser til forslag til overgangsregler.

Innføring av merverdiavgift med beløpsgrense ble varslet i regjeringsplattformen som ble lagt frem i oktober 2021. Departementet ser derfor ikke behov for å gi særlige overgangsordninger for elbiler som allerede er bestilt, men som først leveres i 2023.

Departementet vil vurdere om leasingvirksomhetene bør gis noe utsatt frist med å oppkreve (fakturere) og innberette merverdiavgift for leasing av elbiler. Departementet understreker at en eventuell utsatt frist ikke vil berøre merverdiavgiftsplikten og dermed heller ikke ha nevneverdige provenykonsekvenser. Eventuelle bestemmelser om utsatt frist vil bli gjennomført i forskrift.

KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Venstre og Miljøpartiet De Grønne, slutter seg til regjeringens lovforslag med unntak av overgangsordningens begrensning til personkjøretøy. Flertallet foreslår å utvide overgangsordningen til også å gjelde for

leasing av nyttekjøretøy, jf. vedlegg 2 til denne innstillingen.

Flertallet fremmer følgende forslag:

Forslag til lov om endringer i merverdiavgiftsloven, del II, skal lyde:

«II

Loven trer i kraft 1. januar 2023.

Ved leasing av kjøretøy gjelder følgende overgangsregel:

Leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til framdrift, og som var fritatt for merverdiavgift ved anskaffelsen, er fritatt for merverdiavgift dersom kjøretøyet etter inngått leasingavtale er levert til leietakeren før 1. januar 2023. Fritaket gjelder selv om leasingavtalen overføres til ny leietaker.»

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til sitt budsjettforslag, der det legges opp til merverdiavgiftsfritak for elbiler inntil 600 000 kroner.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at biler uten direkte utslipp, som elbil og hydrogenbil, i dag representerer alternativer med lave særavgifter for befolkningen. Dette er en utvikling disse medlemmer ønsker også for resten av bilparken. Merverdiavgift betales for de fleste nye varer og tjenester, og kjøretøy må også omfattes av det samme regelverket, uten ytterligere særavgifter. Disse medlemmer mener økte inntekter som følge av mva. fra utslippsfrie kjøretøy uavkortet skal gå til å redusere bompengbelastningen, og viser til Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett for 2023.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås å ikke innføre moms på kjøp av elbiler.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til Miljøpartiet De Grønnes alternative statsbudsjett, der det foreslås å reversere regjeringens forslag om å innføre moms på kjøpsbeløpet for elbiler over 500 000 kroner.

21.3 Elektroniske nyhetstjenester

SAMMENDRAG

Regjeringen foreslår å avvike fritaket for elektroniske nyhetstjenester i merverdiavgiftsloven § 6-2. Nyhetsbransjen kan fortsatt benytte fritaket for aviser, herunder elektroniske aviser, i merverdiavgiftsloven § 6-1. Sistnevnte fritak omfatter omsetning av nyheter som i hovedsak består av tekst og stillbilder. Fritaket for elektroniske nyhetstjenester er kostbart og er lite målrettet mot produksjon og forbruk av nyhetsinnhold. Fritaket har gitt uheldige tilpasninger ved at det brukes for å re-

dusere TV-distributørenes merverdiavgiftsbelastning ved omsetning av sports- og underholdningspakker. Fritaket har dermed fått en langt videre anvendelse enn det som var lagt til grunn ved innføringen, og innebærer i praksis støtte til selskaper som distribuerer TV-kanaler. Dette var ikke intensjonene bak fritaket.

Å avvike fritaket for elektroniske nyhetstjenester anslås å gi et merproveny på om lag 600 mill. kroner på løpt og 500 mill. kroner bokført i 2023.

Departementet viser til forslag om å oppheve merverdiavgiftsloven § 6-2.

KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Venstre og Miljøpartiet De Grønne, slutter seg til regjeringens lovforslag.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at regjeringen Solberg innførte fritak i merverdiavgiften for elektroniske nyhetstjenester. Intensjonen med dette var å sikre plattformnøytralitet for nyheter og gi en økonomisk håndrekning til mediebransjen. Regjeringen Støre har nå foreslått å fjerne fritaket. Ifølge regjeringen har fritaket ført til en del tilpasninger og gitt en økonomisk fordel til selskaper som distribuerer TV-kanaler.

Disse medlemmer mener regjeringen bør vurdere om plattformnøytralitet kan sikres på andre måter enn et generelt fritak i merverdiavgiften. Det er naturlig å vurdere om et fritak kan avgrensnes bedre, eller om det kan gjennomføres andre tiltak for å ivareta den opprinnelige intensjonen med fritaket. Selv om nyheter og samfunnsdebatt har verdi uavhengig av språkform eller hvilket publikum de er rettet mot, har det større betydning dersom tilbudet er rettet mot norske forhold eller et norsk publikum. Disse medlemmer mener eventuelle tiltak bør innrettes mot dette.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at merverdiavgiftsfritaket ble innført under forrige regjering den 1. mars 2016 etter en forutgående lang prosess. Mediebedriftenes Landsforening viser i en senere høringsuttalelse til grunnlaget for fritak for elektroniske tidsskrifter:

«Ordningen er teknologinøytral, slik at den stimulerer mediene i overgangen til digital publisering, og til en økt satsing på nyheter publisert digitalt. Fritaket for elektroniske nyhetstjenester skulle gjelde 'alle nyhende- og aktualitetstjenester som tekst, lyd og bilde'. Det er også slik fritaket er notifisert og godkjent av ESA, EFTAs overvåkningsorgan.»

Disse medlemmer mener en oppheving av merverdiavgiftsloven § 6-2 vil snevre inn momsfrigjøringen for elektroniske nyhetstjenester sterkt og være til direkte hinder for innovasjon, digital utvikling, presentasjon

og tilgjengeliggjøring av nyhetsstoff for mange og nye grupper i samfunnet. Disse medlemmer viser til at forskriftsadgangen i § 6-2 annet ledd kunne vært brukt som et alternativ til å oppheve hele bestemmelsen.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett og beskrivelse og forslag i Innst. 3 S (2022–2023) om å ikke innføre moms på elektroniske nyheter.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne viser til Miljøpartiet De Grønnes alternative statsbudsjett, der det foreslås å reversere regjeringens forslag om å avvike fritaket for elektroniske nyhetstjenester fra moms.

21.4 Generell merverdiavgiftsplikt på salg av fjernleverbare tjenester fra utlandet

SAMMENDRAG

Finansdepartementet har et pågående utredningsarbeid om å modernisere merverdiavgiftsreglene for tjenestehandel over landegrensene. Målet er å sikre skattegrunnlaget fremover, tilpasse reglene til en mer digitalisert økonomi, samt sørge for at reglene er i samsvar med prinsippene og anbefalingene nedfelt i OECDs internasjonale retningslinjer for merverdiavgift. Arbeidet er til dels omfattende, og foregår i flere trinn.

Som første del av arbeidet foreslår Finansdepartementet flere endringer i merverdiavgiftsloven. Kjernen i forslagene er å innføre generell merverdiavgiftsplikt på alle fjernleverbare tjenester fra utlandet til mottakere i det norske merverdiavgiftsområdet. Forslaget har vært på alminnelig høring.

Fjernleverbare tjenester er tjenester der utførelsen eller levering etter tjenestens art ikke, eller vanskelig kan knyttes til et bestemt sted. Eksempler på slike tjenester er rådgivning- og markedsføringstjenester, samt en rekke elektroniske tjenester som salg av strømnettjenester, internettspill og lignende.

I dag er det merverdiavgiftsplikt på alle fjernleverbare tjenester som selges fra utlandet til næringsdrivende eller offentlige virksomheter i Norge. Dersom mottakeren er en forbruker, er det bare merverdiavgiftsplikt på elektroniske tjenester. Dette betyr for eksempel at salg av ikke-elektroniske rådgivningstjenester er fritatt for merverdiavgift når de selges fra utenlandske leverandører til privatpersoner i Norge.

Dagens regler innebærer at utenlandske virksomheter som tilbyr fjernleverbare, ikke-elektroniske tjenester til forbrukere i Norge, kan ha en konkurransefordel sammenlignet med norske virksomheter som tilbyr tilsvarende tjenester. Dette strider mot målet om at merverdiavgiften skal være nøytral. I tillegg innebærer

dagens regler at Norge ikke fullt ut utnytter sin beskatningsrett etter destinasjonsprinsippet, ettersom det ikke er merverdiavgiftsplikt på alle fjernleverbare tjenester som forbrukes i Norge.

På denne bakgrunn foreslår departementet at merverdiavgiftsplikten skal være generell ved salg av fjernleverbare tjenester til Norge. Merverdiavgiftsplikten vil således ikke lenger avhenge av hvem mottakeren er, eller hvilken type fjernleverbar tjeneste som omsettes. Departementet foreslår samtidig at fritaket for merverdiavgift ved utførsel av tjenester endres slik at det gjenspeiler merverdiavgiftsplikten ved innførsel. Dette er for å forhindre dobbeltbeskatning. Det innebærer fritak for merverdiavgift på fjernleverbare tjenester som leveres til mottaker hjemmehørende utenfor det norske merverdiavgiftsområdet.

Det er den utenlandske tilbyderen som skal være ansvarlig for oppkreving og betaling av merverdiavgift når fjernleverbare tjenester leveres fra utlandet til forbrukere i Norge. Dette tilsvarer dagens løsning for vare-sendinger med lav verdi og elektroniske tjenester. Etter forslaget kan de utenlandske tilbyderne benytte seg av den forenklete registrerings- og rapporteringsordningen (VOEC – VAT on E-Commerce) som allerede er etablert for tilbydere av varer med lav verdi og elektroniske tjenester. Det vil si at VOEC-ordningen utvides. Dokumentasjonsplikten for tilbydere registrert i VOEC-ordningen skal også gjelde for tilbyderne som velger slik registrering som følge av at merverdiavgiftsplikten utvides. De ovennevnte lovforslagene er i tråd med forslagene i høringsnotatet.

I høringsnotatet foreslo departementet en merverdiavgiftsplikt for tilbyder ved leveranse av tjenester som er til bruk i Norge, det vil si selv om mottaker ikke er hjemmehørende her. Uten nærmere avgrensninger og avklaringer vil det kunne være utfordrende for tilbydere å håndtere at plikter inntreer ut fra hvor mottakeren benytter tjenesten. Etter nærmere vurderinger frafaller departementet dette forslaget.

Blant annet etter innspill i høringsrunden foreslår departementet at det gis hjemmel til å fastsette forskrift som regulerer når tilbyder kan legge til grunn at mottaker ikke er næringsdrivende eller offentlig virksomhet.

Departementet anslår at provenyvirkningene av forslagene vil være begrenset på kort sikt. Endringene forventes å gi noe høyere merverdiavgiftsinntekter i fremtiden, fordi den teknologiske utviklingen kan føre til at flere typer tjenester blir fjernleverbare. Departementet legger videre til grunn at forslagene har begrensede administrative og økonomiske konsekvenser, og viser blant annet til at de utenlandske tilbyderne kan etterleve den utvidede merverdiavgiftsplikten ved å benytte seg av den allerede etablerte VOEC-ordningen med forenklet registrering. Ved å benytte et system som allerede fungerer godt, vil de administrative konsekven-

sene for Skatteetaten og de næringsdrivende være beskjedne.

Departementet viser til forslag til endringer i merverdiavgiftsloven §§ 2-1, 3-30, 6-22, 11-3, 14-4 og 15-10. Departementet foreslår at endringene trer i kraft med virkning fra 1. januar 2023.

KOMITEENS MERKNADER

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

22. Skattefavisert pensjonsparing for selvstendig næringsdrivende mv.

Sammendrag

Etter lov om obligatorisk tjenestepensjon (OTP-loven) plikter de aller fleste foretak i privat sektor å ha en tjenestepensjonsordning for sine ansatte. Etter innføringen av pensjon fra første krone tidligere i år er minstekravet til sparing for private tjenestepensjonsordninger 2 pst. av lønn opp til 12 G, jf. Prop. 223 L (2020–2021). Endringer i pensjonslovgivningen mv. (pensjon fra første krone og dag, garanterte pensjonsprodukter) og Innst. 51 L (2021–2022). Det har tidligere vært valgfritt for arbeidsgivere om de vil gi opptjening for lønn under 1 G. Arbeidsgiver kan spare inntil 7 pst. av lønn opp til 7,1 G, eventuelt med et tilleggsinnskudd på inntil 18,1 pst. av lønn mellom 7,1 G og 12 G.

Selvstendig næringsdrivende, personlige deltakere i selskap med deltakerfastsetting, ansatte eiere av aksjeselskap eller allmennaksjeselskap samt frilansere omfattes ikke av OTP-loven, men kan etter innskuddspensjonsloven § 2-3 opprette en skattefavisert innskuddsordning på frivillig basis. Etter skatteloven § 6-4 fjerde ledd gis det inntektsfradrag for pensjonsinnskudd til slike ordninger. Grensen for inntektsfradrag for slike innskudd er 7 pst. av beregnet personinntekt fra næring, godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i selskap med deltakerfastsetting eller lønn mellom 1 G og 12 G, jf. lov om innskuddspensjon § 2-3 andre ledd. I disse ordningene gir dermed ikke inntekt mellom 0 og 1 G grunnlag for pensjonssparing. Det er de selvstendig næringsdrivende mv. selv som avgjør hvor mye de skal spare innenfor den gitte grensen. Hvorvidt pensjon fra første krone også bør innføres for selvstendig næringsdrivende mv., ble ikke nærmere drøftet i Prop. 223 L (2020–2021), men det ble varslet at en tok sikte på å komme tilbake til Stortinget med en vurdering. I den forutgående høringen var det flere høringsinstanser som tok til orde for pensjon fra første krone også for selvstendig næringsdrivende mv., herunder Creo – for-

bundet for kunst og kultur, Kunstnernettverket, Norsk oversetterforening og Oversetterforum.

Innestående midler i ordningen er unntatt fra formuesskatt og skatt på løpende inntekt (avkastning). Utbetalinger skattlegges som pensjonsinntekt.

Det er noe lavere sparerammer for frivillige ordninger for selvstendig næringsdrivende mv. enn for de kollektive tjenestepensjonsordningene. Begrunnelsen har blant annet vært at det i kollektive ordninger er arbeidsgiveren som velger sparenivå for alle sine ansatte ut fra hensyn til bedriftens lønns- og kostnadsevne mv. og krav om likebehandling av de ansatte. For frilansere og selvstendig næringsdrivende mv. vil ordningen ofte i realiteten være individuell, der man selv bestemmer fordelingen av lønn og pensjonsopptjening, og dermed har større tilpasningsmuligheter.

Innestående som selvstendig næringsdrivende mv. har i frivillige pensjonsordninger, er bundet til pensjonsalder. Dersom selvstendig næringsdrivende mv. har ledige midler, kan de unngå formuesskatt ved å plassere disse i pensjonsordningen i stedet for i ordinær banksparing eller aksjefond. Ordinære arbeidstakere kan ikke selv tilpasse seg slik ved å skyte inn ekstra midler i tillegg til arbeidsgivers innskudd i kollektive ordninger.

Hensynet til enkelhet og konsistens i pensjonssystemet taler likevel for at lønnsgrunnlaget for pensjonsparing så langt som mulig bør være det samme på tvers av ordninger. Innføring av pensjon fra første krone i de frivillige ordningene for selvstendig næringsdrivende mv. vil bidra til å forenkle regelverket og praktiseringen av det, både for pensjonskundene og for pensjonsleverandørene.

Etter en samlet vurdering foreslår regjeringen å innføre skattefavoredert sparing fra første krone i innskuddspensjonsordninger for selvstendig næringsdrivende mv. og frilansere. Det vises til forslag til endring i innskuddspensjonsloven § 2-3 andre ledd.

En utvidelse av rammene for skattefavoredert pensjonssparing for frilansere og selvstendig næringsdrivende mv. vil redusere skatteprovenyet. Regelendringen er ikke en endring av skatteregler, men påvirker provenyet gjennom at skattegrunnlagene reduseres.

Provenyvirksomheten avhenger av i hvilken grad de næringsdrivende mv. øker innskuddene til ordningene. I innføringsåret oppstår det et provenytab primært fordi fradraget i inntekt øker når innskuddene øker. Over tid oppstår det et provenytab fra manglende skatt på løpende avkastning og formuesskatt, mens skatt på pensjonsinntekt vil øke når midlene utbetales. Personer som ikke utnytter dagens maksimalgrense, vil trolig i begrenset grad øke innskuddene som følge av at maksimalgrensen kan beregnes ut fra inntekt fra første krone i stedet for inntekt over 1 G. Det anslås at den foreslåtte

endringen vil redusere provenyet med 15 mill. kroner påløpt og 12 mill. kroner bokført i 2023.

Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks med virkning fra inntektsåret 2023.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

23. Regulering av tollrepresentant i vareførselsloven og tollavgiftsloven

Sammendrag

Departementet foreslår regler om bruk av tollrepresentant i vareførselsloven og tollavgiftsloven, og at tollrepresentantens og den representertes ansvar for tollavgift klargjøres i tollavgiftsloven. Formålet er å redusere risikoen for tvister mellom de private partene. Forslagene er en klargjøring av gjeldende rett, og er ikke ment å innebære materielle endringer. Forslagene medfører behov for endringer i enkelte andre bestemmelser i vareførselsloven og tollavgiftsloven. Det vises til forslag til endringer i vareførselsloven § 2-3 første ledd, § 3-3 første ledd, § 5-7 første ledd, § 7-21 og § 12-4 og tollavgiftsloven § 2-4 første og tredje ledd, § 8-9 og § 9-2 første ledd. De foreslåtte endringene vil ikke ha administrative og økonomiske konsekvenser av betydning.

Det foreslås at lovendringene trer i kraft straks. Endringene vil da få virkning fra samme dato som vareførselsloven og tollavgiftsloven trer i kraft, 1. januar 2023.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

24. Opprettinger og presiseringer av lovtekst

Sammendrag

Endringer i petroleumsskatteloven § 7, skatteloven §§ 4-2, 4-52, 5-30, 5-31 og 16-41, 14-80, 18-3 og 20-2, skattebetalingsloven § 1-1 og § 5-13a, SI-loven § 6, tollavgiftsloven § 2-4 fjerde ledd, § 13-3 punkt 5 om endringer i skattebetalingsloven § 10-41, og § 13-3 punkt 6 om endringer i merverdiavgiftsloven § 7-5, og vareførselsloven §§ 6-3, 12-9 og 12-10, er omtalt i proposisjonen.

Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens lovforslag.

25. Andre merknader og forslag

25.1 Boligsparing for ungdom – endring av skattefradragssatsen

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til at det i budsjettforliket er foreslått å redusere skattefradragssatsen i Boligsparing for ungdom fra 20 til 10 pst.

Flertallet fremmer i tråd med budsjettforliket følgende forslag:

«I forslag til lov om endringer i skatteloven, del IV, tas inn følgende:

§ 16-10 annet ledd skal lyde:

(2) Skattefradrag for boligsparing gis med 10 prosent av innbetalt sparebeløp.»

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til sitt alternative statsbudsjett, der skattefradraget for Boligsparing for ungdom opprettholdes på 20 pst.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at en halvering av skattefradragssatsen i Boligsparing for ungdom fra 20 til 10 pst. vil ha en ødeleggende virkning på en attraktiv og samfunnsnyttig ordning som har hjulpet unge mennesker til å skaffe seg sin egen første bolig. For mange vil dette medføre reduserte muligheter for å oppnå boligdrømmen, og disse medlemmer går imot endringen av ordningen.

Komiteens medlem fra Rødt viser til Rødts alternative statsbudsjett, der det foreslås å begrense maksimalt årlig sparebeløp i Boligsparing for ungdom til 25 000 kroner.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås å utvikle BSU-ordningen.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til sitt alternative statsbudsjett, der det foreslås å avvikle BSU-ordningen.

25.2 Boligbeskatning – økt verdsettelse av primærboliger

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til at det i budsjettforliket er foreslått å øke verdsettelsen av primærboliger fra 50 pst. til 70 pst. for den delen av verdien som overstiger 10 mill. kroner.

Flertallet fremmer i tråd med budsjettforliket følgende forslag:

«I forslag til lov om endringer i skatteloven, del IV, inn- tas følgende:

§ 4-10 annet ledd skal lyde:

(2) Verdien av primærbolig settes til 25 prosent av en beregnet omsetningsverdi. Hvis skattyter krever det, skal verdien settes ned til 25 prosent av eiendommens dokumenterte omsetningsverdi. Prosentandelen skal likevel være 70 for den delen av den beregnede eller dokumenterte omsetningsverdien som overstiger 10 000 000 kroner.»

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til sitt alternative statsbudsjett, hvor formuesskatten på bolig ikke økes.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at regjeringspartiene og Sosialistisk Venstrepartis økning i verdsettelsen av primærboliger med verdi over 10 mill. kroner fra 50 pst. til 70 pst. medfører nok en omdreining på skatteskruen. Denne økningen er uten sammenheng med den enkeltes inntekt eller skatteevne. Regjeringspartiene og Sosialistisk Venstreparti tør være kjent med at beregnet boligverdi i denne størrelsen, i og rundt mange pressområder, ikke er uvanlig. Disse medlemmer tar avstand fra at det på toppen av regjeringspartienes mange skatte- og avgiftsøkninger ilegges ytterligere skatt på den enkelte families hjem. Dette skjer i en tid hvor husholdninger i Sør-Norge under denne regjeringens korte virketid i gjennomsnitt allerede er påført en netto utgiftsøkning på 20 000 kroner iht. beregninger fra SSB.

Komiteens medlem fra Rødt viser til Rødts alternative statsbudsjett, der det foreslås å øke verdsettelsen av primærboliger med verdi over 10 mill. kroner til 100 pst. av formuesgrunnlaget.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås å sette verdsettelsen av boliger med markedsverdi over 6 mill. kroner til 50 pst.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til Kristelig Folkepartis alternative statsbudsjett, der det foreslås å øke verdsettelsen av primærboliger med verdi over 6 mill. kroner til 50 pst. av verdien. Dette medlem viser til at det er i tråd med prinsippene for et effektivt skattesystem at skattegrunnlaget i større grad baseres på mindre vridende skatter, som eiendomsskatt, fremfor vridende skatter, som ordinær selskapsskatt eller skatt på arbeid.

25.3 Boligbeskatning – økt verdsettelse av sekundærboliger

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til at det i budsjettforliket er foreslått å øke verdsettelsen av sekundærboliger fra 95 pst. til 100 pst.

Flertallet fremmer i tråd med budsjettforliket følgende forslag:

«I forslag til lov om endringer i skatteloven, del IV, inn tas følgende:

§ 4-10 tredje ledd skal lyde:

(3) Verdien av sekundærbolig settes til 100 prosent av en beregnet omsetningsverdi. Hvis skattyter krever det, skal verdien settes ned til 100 prosent av eiendommens dokumenterte omsetningsverdi.»

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til sitt alternative statsbudsjett, hvor formuesskatten på bolig ikke økes.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet går imot regjeringspartiene og Sosialistisk Venstrepartis økning av verdsettelse av sekundærboliger fra 95 til 100 pst. Disse medlemmer viser til at mange sekundærboliger er utleid, og at skattebelastningen regjeringspartiene og Sosialistisk Venstreparti nå påfører eierne, må antas videreført til leietakerne. Disse medlemmer konstaterer at regjeringspartiene og Sosialistisk Venstreparti øker boligkostnadene for de mange som ikke har hatt mulighet til å kjøpe egen bolig.

Komiteens medlem fra Rødt viser til Rødts alternative statsbudsjett, der det foreslås at sekundærboliger skal verdsettes til 100 pst. av formuesgrunnlaget.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås å sette verdsettelsen av sekundærboliger til 100 pst.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til Kristelig Folkepartis alternative statsbudsjett, der det foreslås å øke verdsettelsen av sekundærbolig fra 95 til 100 pst. Dette medlem viser til at det er i tråd med prinsippene for et effektivt skattesystem at skattegrunnlaget i større grad baseres på mindre vridende skatter, som eiendomsskatt, fremfor vridende skatter, som ordinær selskapskatt eller skatt på arbeid.

25.4 Trygdeavgift – økt frikortgrense

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Socialis-

tisk Venstreparti, viser til at det i budsjettforliket er foreslått å heve nedre grense for trygdeavgift fra 64 650 til 69 650 kroner, det vil si at frikortgrensen heves fra 65 000 kroner til 70 000 kroner. Flertallet viser også til Innst. 3 S (2022–2023) punkt 3.1.2.

Flertallet fremmer i tråd med budsjettforliket følgende forslag:

«I forslag til lov om endringer i folketrygdloven, del I, tas inn følgende:

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 69 650 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger 69 650 kroner.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett, hvor nedre grense for frikort foreslås økt fra 65 000 kroner til 100 000 kroner. Dette ville ifølge Finansdepartementets svar på budsjettspørsmål om saken gjøre at 85 000 skattytere helt ville sluppet å betale skatt.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres alternative statsbudsjett, der det foreslås øke frikortgrensen til 90 000 kroner.

25.5 Utflyttingsskatt

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Rødt og Miljøpartiet De Grønne, viser til at det i budsjettforliket er foreslått at bestemmelsen som sier at utflyttingsskatt til Norge for fysiske personer opphører etter fem år som bosatt i utlandet, oppheves.

Flertallet viser til at det er behov for å bedre sikre at verdier opptjent i Norge, faktisk skattlegges her.

Flertallet viser til forslaget om å endre lovbestemmelsen om skatteplikt ved utflytting, stipulert under lov 26. mars 1999 om skatt av formue og inntekt. De siste månedene har en rekke formuende nordmenn med betydelige latente aksjegevinster meldt utflytting til lavskattelend eller overført aksjer med slike gevinster til familiemedlemmer bosatt utenfor Norge. Fritaksmetoden og aksjonærmodellen er basert på at utbytte og gevinst på aksjer ikke beskattes på nivå med andre inntekter frem til aksjene selges eller utbytte tas ut på personlig hånd. Dagens praksis bryter med intensjonen med fritaksmetoden og aksjonærmodellen, som bygger på at gevinster blir beskattet ved realisering. Når skattyter kan flytte ut og realisere gevinsten skattefritt, er dette åpenbart et smutthull ved dagens lov som gir insentiv til utflytting. Tilsvarende gjelder dersom skattyter gir

aksjene til et familiemedlem som er bosatt utenfor Norge.

Flertallet viser til at hensynet bak innstrammingerne dels er å motvirke skattemotivert utflytting og skattemotivert overføring av aksjer mv. til ektefelle og nærstående slektninger bosatt utenfor Norge. Et annet hensyn er å sørge for at Norge kan skattlegge verdistigning som er opparbeidet her, slik at vi sikrer en balansert fordeling av beskatningskompetansen mellom statene.

Flertallet viser til at gjeldende regler ikke i tilstrekkelig grad er egnet til å ivareta disse hensynene. Med de foreslåtte endringene vil vi få mer effektive regler som også bidrar til at fritaksmetoden og aksjonærmodellen fungerer i tråd med forutsetningene.

Flertallet viser til at endringene bør gis virkning fra og med offentliggjøringen av budsjettavtalen, slik at man unngår tilpasninger i form av utflytting eller overføringer i tiden mellom offentliggjøring og tidspunktet da lovendringene vedtas og sanksjoneres.

Flertallet viser også til at det i budsjettavtalen er enighet om å be regjeringen om å utrede og foreslå en utflyttingsskatt som sikrer at urealiserte gevinster opparbeidet i Norge frem til utflyttingstidspunktet, faktisk skattlegges her.

Flertallet fremmer i tråd med budsjettforliket følgende forslag:

«Forslag til lov om endringer i skatteloven, del IX, skal lyde:

IX

§ 10-70 første ledd siste punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder ved overføring av eiendel som nevnt i annet ledd til ektefelle *eller til personer som skattyter er i slekt eller svogerskap med i opp- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som onkel eller tante, når mottaker er skattemessig bosatt i annen stat.*

§ 10-70 niende ledd bokstav c oppheves. Nåværende bokstav d blir bokstav c.

Forslag til lov om endringer i skatteloven, del IX, blir del X.

I forslag til lov om endringer i skatteloven, del X, inntas følgende:

X

Endringene under IX trer i kraft straks med virkning for overføringer og utflyttinger som skjer 29. november 2022 eller senere. Skattyter anses utflyttet på det tidspunktet skatteplikten til riket opphører etter bestemmelsene i § 2-1 tredje ledd eller da skattyter skal anses bosatt i en annen stat etter skatteavtale.»

Komiteens medlemmer fra Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti mener at det er fornuftig å utrede og gjennomgå regelverket for utflyttingsskatt. Disse medlemmer mener det må gjøres ut fra en helhetlig vurdering. For å unngå uforutsette og uheldige konsekvenser avventes skatteutvalgets utredning. Disse medlemmer viser for øvrig til forslag fremmet i Innst. 2 S (2022–2023).

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at uforutsigbarhet og økende skatter på næringsvirksomhet og eiere av disse har medvirket til utflytting fra Norge. Dette kan innenfor gjeldende lov ha spart eiere for skatt, men også bedrifter fra ekstraordinær tapping av kapital for å dekke skatt på eieres hånd. Disse medlemmer viser til at denne foreslåtte endringen i skatteloven skjer uten betryggende utredning og høring og således fremstår som en forhastet symbolhandling på ideologisk grunnlag. Disse medlemmer kan ikke støtte endring av loven på et så ufullstendig grunnlag.

Komiteens medlem fra Rødt viser til at mange personer med svært høye formuer har flyttet fra Norge det siste året. Dette betyr at Norge trolig har gått glipp av betydelige skatteinntekter. Dette medlem mener at lovendringene som gjelder skattytere som flytter fra landet kommer altfor sent, og stiller spørsmål ved hvorfor det har tatt så lang tid å foreslå disse endringene med tanke på at problemstillingene har vært høyt oppe på den offentlige agendaen i lang tid.

Dette medlem mener at det er viktig å få på plass en utflyttingsskatt som sikrer at urealiserte gevinster blir beskattet i Norge idet personer flytter fra landet.

26. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti med varierende støtte fra komiteens medlemmer fra Høyre, Fremskrittspartiet, Rødt, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti, jf. merknadene foran i denne innstillingen.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

A.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i eigedomsskattelova

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd nytt sjette punktum skal lyde:

For kraftnett inngår grunnen under linjene i anlegget.

II

Loven trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2023.

For skatteåret 2023 gjelder følgende overgangsregel:

Taksering og utskrivning av eiendomsskatt på kraftnett må være avsluttet innen utgangen av juni 2023.

B.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i petroleumsskatteloven

I

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster mv. gjøres følgende endring:

§ 7 nr. 5 annet ledd annet punktum skal lyde:

I tilfeller som nevnt i petroleumsskatteloven § 7 nr. 4, avregnes innbetalt terminskatt i fastsatt skatt.

II

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster mv. gjøres følgende endring:

§ 11 annet ledd første punktum skal lyde:

Utgifter til erverv av rørledning og produksjonsinnretning med de installasjoner som er en del av eller tilknyttet slik innretning, jf. § 3 b annet punktum, tillagt en friinntekt på 12,4 pst., kan fradras i grunnlaget for særskatt i det året utgiftene pådras dersom de er omfattet av følgende plan, søknad eller underretning:

III

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster mv. gjøres følgende endring:

§ 11 femte ledd tredje punktum skal lyde:

Friinntekten settes til 12,4 pst. av beregningsgrunnlaget.

IV

Endringen under I trer i kraft straks.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning for utgifter til driftsmiddel som nevnt i petroleumsskatteloven § 3 b pådratt fra og med 1. januar 2023.

Endringen under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

C.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i folketrygdloven

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 tolvte ledd fjerde punktum skal lyde:

Det kan fastsettes ekstra arbeidsgiveravgift av ytelser over bestemte grenser.

Nåværende fjerde og femte punktum blir femte og nytt sjette punktum.

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 69 650 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger 69 650 kroner.

II

Loven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

D.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i skatteloven

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 6-15 nytt tredje punktum skal lyde:

Det gis ikke fradrag for avgift til statskassen etter Stortingets vedtak om avgift på kraftproduksjon.

Ny § 14-29 skal lyde:

§ 14-29 Tilskudd og erstatninger ved produksjon av mat og før i jordbruk og hagebruk

(1) Tilskudd eller erstatning knyttet til produksjon av mat og før i jordbruk og hagebruk som skal dekke inntektsbortfall, kan fordeles til beskatning med et likt beløp over de årene inntekten bortfaller.

(2) Skal slike ytelser benyttes til å dekke kostnader, kan skattlegging utsettes til kostnaden påløper.

(3) Tilskudd til driftsomstilling eller erstatning som benyttes til investeringer, kan nedskrives på disse investere-

ringene. Skattlegging kan utsettes til investeringene skjer og nedskrivning kan foretas.

(4) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 10-11 første ledd annet punktum skal lyde:

For personlig aksjonær skal skattepliktig utbytte etter fradrag for skjerming etter § 10-12, oppjusteres med 1,72.

§ 10-21 fjerde ledd tredje punktum skal lyde:

Skattepliktig uttak etter fradrag for skjerming etter femte ledd, skal oppjusteres med 1,72.

§ 10-21 åttende ledd tredje punktum skal lyde:

Tapet skal oppjusteres med 1,72 og kan føres til fradrag i kontohavers inntekt.

§ 10-31 første ledd fjerde punktum skal lyde:

For personlig aksjonær skal skattepliktig gevinst etter fradrag for ubenyttet skjerming, oppjusteres med 1,72.

§ 10-31 annet ledd annet punktum skal lyde:

For personlig aksjonær skal tapet oppjusteres med 1,72.

§ 10-42 tredje ledd bokstav b skal lyde:

b. Nettoverdien av bokstav a oppjusteres med 1,72.

§ 10-44 første ledd tredje punktum skal lyde:

For personlig deltaker skal gevinst og tap etter fradrag for ubenyttet skjerming oppjusteres med 1,72.

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 4-2 annet ledd første punktum skal lyde:

Uten hensyn til bestemmelsen i første ledd c, skal livrenteforsikring som nevnt i forsikringsavtaleloven § 10-2 bokstav d, medtas ved fastsettelse av skattepliktig formue, forutsatt at forsikringen er tegnet i selskap som har eller har hatt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet her i landet.

§ 4-2 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Det samme gjelder kollektiv livrenteforsikring som nevnt i forsikringsavtaleloven § 10-2 bokstav f, samt uforfalt krav i tilknytning til uførepensjon under utbetaling.

§ 4-52 annet punktum skal lyde:

Bonusfond kommer til fradrag bare ved forsikring som omfattes av § 6-46 annet ledd og § 6-47 første ledd bokstav c.

§ 5-30 tredje ledd skal lyde:

(3) Inntekt vunnet ved virksomhet omfatter også ytelser som nevnt i § 5-10 bokstav c, som erstatter virksomhetsinntekt.

§ 5-30 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder for midler overført fra premiefond i en kommunal pensjonsordning i medhold av forsikringsvirksomhetsloven § 4-12.

§ 5-31 bokstav c skal lyde:

c. skattefradrag etter § 16-40.

§ 14-80 første punktum skal lyde:

Opphaver til åndsverk (herunder patentert oppfinnelse) kan, når personinntekten i det sist forløpne året i vesentlig grad overstiger personinntekten i de to forutgående årene, kreve å få den samlede personinntekten for disse tre årene fordelt med like stort beløp hvert år.

§ 16-41 oppheves.

§ 18-3 femte ledd tredje punktum skal lyde:

Dersom beregning av grunnrenteinntekt etter samordning etter første punktum blir positiv for aksjeselskap samt likestilt selskap og sammenslutning, jf. § 10-1 første ledd, kan selskapets positive grunnrenteinntekt samordnes mot negativ grunnrenteinntekt beregnet for inntektsåret som nevnt i annet punktum, i annet selskap som tilhører samme konsern, jf. § 10-4, ved utgangen av inntektsåret.

§ 20-2 annet ledd bokstav a nr. 2 skal lyde:

2. Er aksjens inngangsverdi regulert i henhold til § 10-34 slik den lød frem til 1. januar 2006 før endring i henhold til lov 10. desember 2004 nr. 77, og § 10-35, skal verdien under strekpunktene ovenfor reguleres tilsvarende.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 4-10 annet ledd skal lyde:

(2) Verdien av primærbolig settes til 25 prosent av en beregnet omsetningsverdi. Hvis skattyter krever det, skal verdien settes ned til 25 prosent av eiendommens dokumenterte omsetningsverdi. Prosentandelen skal likevel være 70 for den delen av den beregnede eller dokumenterte omsetningsverdien som overstiger 10 000 000 kroner.

§ 4-10 tredje ledd skal lyde:

(3) Verdien av sekundærbolig settes til 100 prosent av en beregnet omsetningsverdi. Hvis skattyter krever det, skal verdien settes ned til 100 prosent av eiendommens dokumenterte omsetningsverdi.

§ 4-10 syvende ledd skal lyde:

(7) Verdien av næringseiendom settes til 80 prosent av eiendommens beregnede utleieverdi. Verdsetting etter første punktum kan foretas ved bruk av differensierede kvadratmetersatser. Hvis skattyter krever det, skal verdien settes ned til 80 prosent av eiendommens dokumenterte omsetningsverdi.

§ 4-12 første til tredje og femte til sjette ledd skal lyde:

(1) Børsnotert aksje verdsettes i alminnelighet til 80 prosent av kursverdien 1. januar i skattefastsettingsåret.

(2) Ikke-børsnotert aksje verdsettes til 80 prosent av aksjens forholdsmessige andel av aksjeselskapets eller allmennaksjeselskapets samlede skattemessige formuesverdi 1. januar året før skattefastsettingsåret fordelt etter pålydende.

(3) Ikke-børsnotert aksje i utenlandsk selskap verdsettes til 80 prosent av aksjens antatte salgsverdi 1. januar i skattefastsettingsåret. Aksjen skal verdsettes etter annet ledd når skattyteren krever dette og kan sannsynliggjøre selskapets skattemessige formuesverdi.

(5) Egenkapitalbevis i sparebank, gjensidig forsikringselskap, kreditt- og hypotekforening og selveiende finansieringsforetak verdsettes til 80 prosent av kursverdien 1. januar i skattefastsettingsåret. Er kursen ikke notert eller kjent, settes verdien til den antatte salgsverdi.

(6) Andel i verdipapirfond verdsettes til andelsverdien 1. januar i skattefastsettingsåret. Aksjeandel i verdipapirfond, jf. skatteloven § 10-20, verdsettes til 80 prosent av aksjeandelens verdi.

§ 4-17 annet ledd skal lyde:

(2) Driftsmidler, unntatt eiendom som nevnt i skatteloven § 4-10 tredje og syvende ledd, verdsettes til 70 prosent av skattemessig formuesverdi.

§ 4-40 tredje punktum skal lyde:

Verdien av deltakerens selskapsandel settes til 80 prosent av andelen av nettoformuen beregnet etter denne paragraf.

§ 5-22 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Skattepliktig inntekt etter denne bestemmelsen skal oppjusteres med 1,72.

§ 6-19 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

Fradrag kan enten gis med inntil 7 700 kroner eller med inntil to promille av samlet utbetalt lønn.

§ 6-20 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Fradrag kan samlet gis med inntil 7 700 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når fradragsberettiget kontingent er betalt bare for en del av året.

§ 6-31 første ledd bokstav d annet punktum skal lyde:

Departementet kan gi forskrift om hva som skal regnes som næringsvirksomhet, samt fastsette sats for utgiftsgodtgjørelse som ikke skal regnes som næringsinntekt.

§ 6-32 første ledd bokstav c og d skal lyde:

c. Stortinget fastsetter øvre grenser for minstefradrag etter bokstav a og b.

d. Skattyter som både har inntekt som nevnt i bokstav a og b, skal ha summen av minstefradrag i lønnsinntekt og pensjonsinntekt. Summen av minstefradrag skal ikke overstige øvre grense for minstefradrag i lønnsinntekt.

§ 6-32 fjerde ledd skal lyde:

(4) Har skattyter bodd i riket i bare en del av inntektsåret, avkortes øvre grense for minstefradraget etter det antall hele eller påbegynte måneder av inntektsåret skattyteren har vært bosatt i riket. Tilsvarende gjelder for skattyter som har hatt midlertidig opphold i riket bare en del av året uten å være bosatt her, jf. § 2-3 første ledd d og annet ledd. For skattyter bosatt i utlandet, jf. § 2-3 første ledd e og f, kan fradrag ikke overstige 4 000 kroner.

§ 6-43 oppheves.

§ 6-44 første ledd siste punktum skal lyde:

Fradrag er begrenset til den del av beløpet som overstiger 14 400 kroner, og gis ikke for beløp som overstiger 97 000 kroner i året.

§ 15-5 annet ledd skal lyde:

(2) Fradraget gis ved skatteberegningen med 20 550 kroner, men får ikke virkning ved beregning av trygdeavgift og trinnsatt.

§ 16-10 annet ledd skal lyde:

(2) Skattefradrag for boligsparing gis med 10 prosent av innbetalt sparebeløp.

§ 18-3 annet ledd ny bokstav e skal lyde:

e. Inntekt fra utstedte opprinnelsesgarantier tillegges brutto salgssinntekter.

V

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-80 oppheves.

VI

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 11-11 fjerde, femte og sjette ledd skal lyde:

(4) Aksjebytte ved overføring av minst 90 prosent av aksjene i overdragende aksjeselskap eller allmennaksjeselskap hjemmehørende i Norge mot aksjer i overtakende selskap med begrenset ansvar hjemmehørende i annen stat kan gjennomføres uten skattlegging av *aksjonærene*. *Tilsvarende* gjelder der overtakende aksjeselskap eller allmennaksjeselskap er hjemmehørende i Norge og overdragende selskap med begrenset ansvar er hjemmehørende i annen stat. Annet vederlag enn aksjer i selskap som direkte deltar i aksjebyttet, må ikke overstige 20 prosent av det samlede vederlaget. Bestemmelsene i §§ 11-6 og 11-10 gjelder tilsvarende. *Norske skatteposisjoner videreføres med kontinuitet etter § 11-7.*

(5) Fusjon og fisjon av selskaper med begrenset ansvar hjemmehørende i en eller flere andre stater gjennomføres uten beskatning av selskapet og aksjonærene når transaksjonen gjennomføres *med kontinuitet for norske skatteposisjoner etter § 11-7*. *Tilsvarende* kan aksjebytte som nevnt i fjerde ledd mellom selskaper hjemmehørende i en eller flere andre stater, gjennomføres uten beskatning av aksjonærene. Dersom overdragende selskap i fusjon eller fisjon som nevnt i første punktum har eiendeler, rettigheter og forpliktelser tilknyttet norsk beskatningsområde, gjelder tredje ledd tilsvarende.

(6) Fusjon mellom overtakende aksjeselskap eller allmennaksjeselskap hjemmehørende i Norge og selskap med begrenset ansvar hjemmehørende i annen EØS-stat gjennomføres uten skattlegging av selskapene og aksjonærene når fusjonen skjer etter kapittel 13 i aksjeloven eller kapittel 13 i *allmennaksjeloven*. *Bestemmelsene i §§ 11-6 til 11-10 gjelder tilsvarende. Norske skatteposisjoner videreføres med kontinuitet etter § 11-7.* Annet vederlag enn aksjer i selskap som direkte deltar i fusjonen, må ikke overstige 20 prosent av det samlede vederlaget. *Tilsvarende* gjelder ved fisjon av selskap med begrenset ansvar hjemmehørende i annen EØS-stat når overtakende aksjeselskap eller allmennaksjeselskap er hjemmehørende i Norge og fisjonen skjer etter kapittel 14 i aksjeloven eller kapittel 14 i *allmennaksjeloven*.

VII

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 2-1 tiende ledd bokstav b skal lyde:

- b. Kortvarige opphold i riket anses ikke å avbryte et sammenhengende arbeidsopphold etter bokstav a. Slike opphold i riket må ikke overstige seks dager i gjennomsnitt *per* hele måned i *inntektsåret*. Skyldes

oppholdet i riket forhold som var upåregnelige da arbeidsoppholdet ble påbegynt og som verken personen eller dennes arbeidsgiver rår over, er den tilsvarende grense ni dager. *For utreise- og hjemreiseår skal antall dager beregnes ut fra antall hele måneder personen har arbeidsopphold i utlandet i inntektsåret.*

VIII

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 18-3 annet ledd bokstav a nytt nr. 4 skal lyde:

4. *Kraft som leveres til en strømleverandør i henhold til langsiktig fastpris kontrakt, og som leveres videre i henhold til standard fastprisavtaler i sluttbrukermarkedet, verdsettes til kontraktsprisen. Den nærmere avgrensningen og retningslinjene for unntaket fastsettes av departementet i forskrift. Bestemmelsene i dette nummer gjelder ikke konsesjonskraft eller kraft som forbrukes i produktionsvirksomhet.*

IX

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 10-70 første ledd siste punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder ved overføring av eiendel som nevnt i annet ledd til ektefelle *eller til personer som skattyter er i slekt eller svogerskap med i opp- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som onkel eller tante, når mottaker er skattemessig bosatt i annen stat.*

§ 10-70 niende ledd bokstav c oppheves. Nåværende bokstav d blir bokstav c.

X

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2022.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med 6. oktober 2022.

Endringene under III trer i kraft straks.

Endringene under IV trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

Endringen under V trer i kraft straks med virkning fra og med 1. mars 2023.

Endringene under VI trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2022. For aksjebytte trer endringene i kraft straks med virkning for aksjebytter der overdragende aksjonær har fått en ubetinget rett til ytelsen, jf. skatteloven § 14-2 første ledd annet punktum, 1. januar 2022 eller senere.

Endringene under VII trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023. For personer som har et arbeidsopphold i utlandet per 1. januar 2023, og som har overskredet grensene for tillatte oppholds dager i

Norge ved utløpet av inntektsåret 2022, gjelder følgende overgangsregel: Ved vurderingen av om vilkårene for fritak etter skatteloven § 2-1 tiende ledd er oppfylt for inntektsårene før 2023, skal det tas hensyn til oppholdsdager i Norge fra 1. januar 2023 og frem til arbeidsopphold i utlandet er avsluttet.

Endringene under VIII trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023 og med virkning for kontrakter mellom kraftprodusent og strømleverandør inngått i 2022, 2023 og 2024, for kraft som leveres 1. januar 2023 eller senere.

Endringene under IX trer i kraft straks med virkning for overføringer og utflyttinger som skjer 29. november 2022 eller senere. Skattyter anses utflyttet på det tidspunktet skatteplikten til riket opphører etter bestemmelsene i § 2-1 tredje ledd eller da skattyter skal anses bosatt i en annen stat etter skatteavtale.

E.

V e d t a k t i l l o v

om endring i innskuddspensjonsloven

I

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold gjøres følgende endring:

§ 2-3 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Årlig innskudd til ordning som nevnt i første og annet punktum kan ikke overstige 7 prosent av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i selskaper med deltakerfastsetting eller lønn *inntil* 12 G.

II

Loven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2023.

F.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i skattebetalingsloven

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 1-1 tredje ledd bokstav b og c skal lyde:

- b. tilleggsskatt fastsatt i medhold av skatteforvaltningsloven, tilleggsavgift fastsatt i medhold av lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver og tilleggstoll fastsatt i medhold av tolloven, og
- c. tvangsmulkt etter § 5-16, lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 43, tolloven § 16-16,

skatteforvaltningsloven § 14-1 og kassasystemlova § 7.

§ 5-13a annet punktum skal lyde:

Pålegg om bokføring rettes til styret i *selskap*, samvirkeforetak, forening, innretning eller organisasjon og sendes hvert medlem.

II

Loven trer i kraft straks.

G.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i merverdiavgiftsloven

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 2-1 tredje ledd første punktum skal lyde:

Tilbydere som leverer varer omfattet av § 3-1 annet ledd og tjenester omfattet av § 3-30 som leveres til andre mottakere enn næringsdrivende eller offentlig virksomhet hjemmehørende i merverdiavgiftsområdet, skal registreres.

§ 3-30 skal lyde:

§ 3-30 Tjenester

(1) Det skal beregnes merverdiavgift av fjernleverbare tjenester som er kjøpt utenfor merverdiavgiftsområdet når mottakeren er hjemmehørende i merverdiavgiftsområdet og tjenesten er merverdiavgiftspliktig ved omsetning i merverdiavgiftsområdet. Dette gjelder likevel ikke dersom tjenesten inngår i beregningsgrunnlaget etter § 4-11 første ledd.

(2) Dersom tjenesten er til bruk i merverdiavgiftsområdet av næringsdrivende eller offentlig virksomhet hjemmehørende i merverdiavgiftsområdet, skal det beregnes merverdiavgift selv om tjenesten leveres til mottaker som er hjemmehørende utenfor merverdiavgiftsområdet. Dette gjelder likevel ikke dersom det kan dokumenteres at det er beregnet merverdiavgift av tjenesten utenfor merverdiavgiftsområdet.

(3) Skjer levering av elektroniske kommunikasjonstjenester gjennom en fast terminal i merverdiavgiftsområdet, skal det beregnes merverdiavgift selv om mottakeren ikke er hjemmehørende i merverdiavgiftsområdet. Skjer levering gjennom fast terminal utenfor merverdiavgiftsområdet, skal det ikke beregnes merverdiavgift selv om mottakeren er hjemmehørende i merverdiavgiftsområdet.

§ 6-2 oppheves.

§ 6-7 skal lyde:

§ 6-7 *Kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om omregistreringsavgift*

(1) Omsetning av kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om omregistreringsavgift, er fritatt for merverdiavgift dersom kjøretøyet har vært registrert her i landet. Fritaket omfatter også kjøretøy som nevnt i vedtaket § 1 avgiftsgruppe c og som har tillatt totalvekt på 7 500 kg eller mer.

(2) Departementet kan gi forskrift om at fritaket i første ledd omfatter andre varer enn selve kjøretøyet og arbeid som utføres på kjøretøyet.

§ 6-8 skal lyde:

§ 6-8 *Kjøretøy som bare bruker elektrisitet til framdrift*

(1) Omsetning og leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til framdrift, og hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller, er fritatt for merverdiavgift.

(2) Omsetning av personkjøretøy som bare bruker elektrisitet til framdrift, og hvor elektrisiteten leveres fra batteripakke som kan lades fra ekstern strømkilde, er fritatt for merverdiavgift for vederlag til og med 500 000 kroner.

(3) Leasing av personkjøretøy som bare bruker elektrisitet til framdrift, og hvor elektrisiteten leveres fra batteripakke som kan lades fra ekstern strømkilde, er fritatt for merverdiavgift dersom leasingvirksomhetens kostpris for det leasede personkjøretøyet er 500 000 kroner eller lavere. Dersom kostprisen er høyere, skal det beregnes merverdiavgift av leien multiplisert med kostpris som overstiger 500 000 kroner dividert med kostpris. Med leasing menes utleie av personkjøretøy hvor leieperioden etter skriftlig avtale er minst 30 dager.

(4) Departementet kan gi forskrift om hvilke kjøretøy som omfattes av første til tredje ledd.

§ 6-22 annet og tredje ledd skal lyde:

(2) Omsetning av fjernleverbare tjenester er fritatt for merverdiavgift når mottakeren er hjemmehørende utenfor merverdiavgiftsområdet.

(3) Annet ledd gjelder likevel ikke dersom leveringen av elektroniske kommunikasjonstjenester skjer gjennom fast terminal i merverdiavgiftsområdet. Skjer leveringen av slike tjenester gjennom fast terminal utenfor merverdiavgiftsområdet, er leveringen fritatt.

§ 11-3 skal lyde:

§ 11-3 *Innførsel av tjenester*

(1) Ved kjøp av fjernleverbare tjenester omfattet av § 3-30, skal mottaker som er næringsdrivende eller offentlig virksomhet, beregne og betale merverdiavgift. Dersom mottakeren ikke er registrert i Merverdiavgiftsregisteret, skal merverdiavgift først beregnes og betales når de samlede kjøp for en termin overstiger 2 000 kroner, merverdiavgift ikke medregnet.

(2) Er mottakeren andre enn næringsdrivende eller offentlig virksomhet som nevnt i første ledd, skal tilbyder som er nevnt i § 2-1 tredje ledd beregne og betale merverdiavgift.

(3) Departementet kan gi forskrift om vilkår for at mottakeren av fjernleverbare tjenester omfattet av § 3-30, ikke er å anse som næringsdrivende eller offentlig virksomhet.

§ 14-4 første ledd bokstav b skal lyde:

b. tjenester omfattet av § 3-30 som er levert til andre mottakere enn næringsdrivende eller offentlig virksomhet hjemmehørende i merverdiavgiftsområdet.

§ 15-10 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Tilbyder i forenklet registreringsordning skal føre en oversikt over transaksjoner som omfattes av § 3-1 annet ledd og § 3-30.

II

Loven trer i kraft 1. januar 2023.

Ved leasing av kjøretøy gjelder følgende overgangsregel:

Leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til framdrift, og som var fritatt for merverdiavgift ved anskaffelsen, er fritatt for merverdiavgift dersom kjøretøyet etter inngått leasingavtale er levert til leietakeren før 1. januar 2023. Fritaket gjelder selv om leasingavtalen overføres til ny leietaker.

H.

V e d t a k t i l l o v

om endring i SI-loven

I

I lov 11. januar 2013 nr. 3 om Statens innkrevingssentral gjøres følgende endring:

§ 6 annet punktum skal lyde:

Statens *innkrevingssentral* er behandlingsansvarlig for personopplysninger innhentet i forbindelse med ivaretagelse av oppgaver etter denne lov og oppgaver etter tvangsfullbyrdsloven.

II

Loven trer i kraft straks.

I.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i tollavgiftsloven

I

I lov 11. mars 2022 nr. 8 om tollavgift gjøres følgende endringer:

§ 2-4 første ledd skal lyde:

(1) *Tollrepresentant* som ved levering av melding for tollavgift etter § 9-2 har medvirket til å gi opplysninger som fører til at tollavgift ikke blir riktig fastsatt, er medansvarlig for tollavgift dersom vedkommende visste eller burde ha visst at opplysningene var uriktige eller ufullstendige.

§ 2-4 tredje ledd skal lyde:

(3) *Den som har benyttet tollrepresentant som i eget navn har levert melding for tollavgift, jf. § 8-9 første ledd tredje punktum*, er medansvarlig for tollavgift.

§ 2-4 fjerde ledd skal lyde:

(4) Departementet kan gi forskrift om at rederiet er medansvarlig for tollavgift ved innførsel av proviant i strid med vilkår for fritak.

Ny § 8-9 skal lyde:

§ 8-9 *Tollrepresentant*

(1) *Enhver som har rettigheter eller plikter overfor tollmyndighetene, har rett til å la seg bistå eller representere av en tollrepresentant. Tollrepresentanten handler på vegne av den representerte og i den representertes navn. Den som leverer melding for tollavgift etter § 9-2 i eget navn, men på vegne av en annen fysisk eller juridisk person, er også tollrepresentant.*

(2) *Tollrepresentanten skal opplyse tollmyndighetene om at vedkommende handler på vegne av den representerte. Dersom tollrepresentanten leverer melding for tollavgift i eget navn, men handler på vegne av en annen fysisk eller juridisk person, skal vedkommende opplyse om det.*

(3) *Tollmyndighetene kan kreve at tollrepresentanten sannsynliggjør at vedkommende handler på vegne av den representerte. Dersom dette ikke kan sannsynliggjøres, anses vedkommende for å handle i eget navn og på egne vegne.*

(4) *Departementet kan gi forskrift om tollrepresentantens opplysningsplikt etter annet ledd og om unntak fra plikten.*

§ 9-2 første ledd skal lyde:

(1) *Melding for tollavgift skal leveres av den deklarasjonspliktige når en vare deklarerer for prosedyren overgang til fri disponering etter vareførselsloven § 4-1. Meldingen skal gis som del av deklarasjonen og inneholde alle opplysninger som har betydning for fastsetting av tollavgift.*

§ 13-3 nr. 5 om endringer i skattebetalingsloven:

Endringen i § 10-41 skal lyde:

§ 10-41 *Tollavgift, merverdiavgift og særavgifter som oppstår ved innførsel*

(1) *Tollavgift og andre avgifter som oppstår ved innførsel, og som ikke belastes tollkreditten eller dagsopp-*

gjørsordningen, jf. § 14-20, forfaller til betaling samtidig med at plikten til å beregne avgiften oppstår.

(2) *Krav som belastes tollkreditten en kalendermåned, forfaller til betaling den 18. i neste måned.*

(3) *Skatte- og avgiftskrav belastet dagsoppgjørsordningen forfaller til betaling første virkedag etter frigjøring for prosedyren overgang til fri disponering.*

§ 13-3 nr. 6 om endringer i merverdiavgiftsloven:

Endringen i § 7-1 første ledd skal lyde:

(1) *Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7 fjerde ledd, § 3-18, § 6-1, §§ 6-3 og 6-4, § 6-8 første og annet ledd, § 6-10 fjerde ledd, § 6-11 fjerde ledd og § 6-15.*

Endringen i § 7-5 skal lyde:

§ 7-5 *Diverse fritak*

(1) *Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av*

- a. *proviant som medbringes om bord i fartøy under reise til og fra merverdiavgiftsområdet og under opphold der,*
- b. *varer til fremmede makters representasjoner og disses representanter, militære styrker og kommandoenheter, andre internasjonale organisasjoner og offentlig finansierte samarbeidsprosjekter med annen stat,*
- c. *vare fra fangst eller fiske på havet utenfor merverdiavgiftsområdet eller fra ubebodde strekninger i polaregnene, og som innføres direkte derfra,*
- d. *varer som innføres fra Svalbard eller Jan Mayen med tilhørende farvann, og som er fanget, utvunnet eller tilvirket der, og*
- e. *føll av hoppe som er drektig ved utførsel fra merverdiavgiftsområdet, dersom føllet innføres sammen med hoppa etter følling.*

(2) *Varer etter første ledd bokstav b kan ikke overdras til andre.*

(3) *Departementet kan gi forskrift om omfanget av og vilkårene for fritak.*

II

Loven trer i kraft straks.

J.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i vareførselsloven

I

I lov 11. mars 2022 nr. 9 om inn- og utførsel av varer gjøres følgende endringer:

§ 2-3 første ledd tredje punktum oppheves.

§ 3-3 første ledd skal lyde:

(1) Enhver som kan gi de opplysningene som er nødvendige for den valgte prosedyren, kan levere *deklarasjonen*. Den som leverer deklarasjonen, må kunne legge frem den aktuelle varen eller få den fremlagt for tollmyndighetene.

§ 5-7 første ledd skal lyde:

(1) Enhver som kan gi de opplysninger som er nødvendige for prosedyren, kan levere *deklarasjonen*. Den som leverer deklarasjonen, må kunne legge frem den aktuelle varen eller få den fremlagt for tollmyndighetene.

§ 6-3 første ledd siste punktum skal lyde:

Kjøper og selger som har et økonomisk interessefellesskap ved at den ene er eneagent, eneforhandler eller eneimportør for den andre, skal anses å være avhengig av hverandre *dersom de er omfattet av bokstav d*.

Ny § 7-21 skal lyde:

§ 7-21 *Tollrepresentant*

(1) *Enhver som har rettigheter eller plikter overfor tollmyndighetene, har rett til å la seg bistå eller representere av en tollrepresentant. Tollrepresentanten handler på vegne av den representerte og i den representertes navn.*

(2) *Tollrepresentanten skal opplyse tollmyndighetene om at vedkommende handler på vegne av den representerte.*

(3) *Tollmyndighetene kan kreve at tollrepresentanten sannsynliggjør at vedkommende handler på vegne av den representerte. Dersom dette ikke kan sannsynliggjøres, anses vedkommende for å handle i eget navn og på egne vegne.*

§ 12-4 skal lyde:

§ 12-4 *Bortfall av adgangen til å representere den deklarasjonspliktige*

Tollmyndighetene kan *bestemme at en tollrepresentant som har opptrådt i strid med loven eller i strid med meddelt tillatelse, ikke kan representere den deklarasjonspliktige ved tollbehandlingen*. Handlingen må ha vært av en slik karakter at vedkommende ikke anses skikket eller egnet til å opptre som representant ved tollbehandlingen. Vedtaket skal gjelde for en bestemt periode.

§ 12-9 første ledd første punktum skal lyde:

Grov overtredelse som nevnt i §§ 12-5 og 12-6 straffes med bot eller fengsel inntil seks år.

§ 12-10 skal lyde:

§ 12-10 *Grovt uaktsom overtredelse*

Med bot eller fengsel inntil seks måneder eller begge deler straffes grovt uaktsom overtredelse som nevnt i §§ 12-5 til 12-7.

II

Loven trer i kraft straks.

Oslo, i finanskomiteen, den 6. desember 2022

Eigil Knutsen

leder og ordfører

VEDLEGG 1

**DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT**

Finansministeren

Stortingets presidentskap
Ekspedisjonskontoret
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
22/3632 -

Dato
9 .11.2022

Korrigerings av feil/unøyaktigheter i Prop. 1 LS (2022-2023) Skatter, avgifter og toll 2023

Prop. 1 LS (2022–2023) *Skatter, avgifter og toll 2023* inneholder dessverre noen feil eller unøyaktigheter som finanskomiteen bes ta hensyn til i arbeidet med komitéinnstillingen.

Side 57, punkt 2.3.3:

Rett tekst i andre setning er (endringen er uthevet med grått): «Ektefeller får et felles bunnfradrag på 3,4 mill. kroner.»

Side 103, punkt 5.2.1:

I omtalen oppgis et anslag på påløpt grunnrenteskatt i 2022 med gjeldende regler, omregnet til 2023-kroner. Ved en inkurie er anslaget i Prop. 1 LS (2022–2023) omregnet til 2023-kroner med utgangspunkt i anslag på *KPI*, mens et tilsvarende anslag i Meld. St. 1 (2022–2023) er omregnet til 2023-kroner med utgangspunkt i *statsbudsjettets utgiftsdeflator*. Omregningen til 2023-kroner er en beregningsteknisk øvelse og har ikke betydning for de faktiske størrelsene i statsbudsjettet. For å sikre konsistens på tvers av budsjettdokumentene bør setningen i Prop. 1 LS endres. Nest siste setning i første hele avsnitt bør derfor endres til (endringen er uthevet med grått): «Med gjeldende skatteregler anslås provenyet til om lag 54 mrd. kroner i 2022, som er rundt 46 mrd. kroner mer enn gjennomsnittet for 2010–2021, regnet i 2023-kroner.»

Side 148, pkt. 6.1:

Siste setning i fjerde avsnitt lyder følgende: «Bruk av en felles sjablong innebærer også at det ikke behov for at selve grunnen under kraftlinjene må befares ved verdsettelsen

av nettanlegget.» Denne setningen bør endres, ved at deler av teksten slettes, og ett ord legges til. Rett tekst er (overstreket tekst skal utgå, markert ord uthevet i grått skal legges til): «Bruk av en-felles sjablong innebærer også at det ikke er behov for at selve grunnen under kraftlinjene må befares ved verdsettelsen ~~av nettanlegget.~~»

Side 313, forslag til vedtak om CO₂-avgift på mineralske produkter:

I vedtaket romertall II skal de generelle satsene for naturgass og LPG i § 1 bokstav c og d være henholdsvis kr 1,89 per Sm³ og kr 2,86 per kg. jf. satsene i romertall I, slik (endringen er uthevet i grått):

«c. naturgass (generell sats): kr 1,89 per Sm³

[...]

d. LPG (generell sats): kr 2,86 per kg.»

Side 331, Tabell 1.1

Det står at anslag for skatteutgiften av *Fradrag for daglig arbeidsreise og besøksreise til hjemmet for pendlere* for 2022 er «855» (mill. kroner). Korrekt beløp er «2 000» (mill. kroner). Det tas inn følgende fotnote til punktet i tabellen «Den lave anslåtte skatteutgiften i 2021 må ses i sammenheng med koronapandemien, og en betydelig reduksjon i antall skattytere med reisefradrag».

Med hilsen

Trygve Slagsvold Vedum

**DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT**

Finansministeren

Stortingets finanskomite
Stortinget
Karl Johansgate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
22/6308 -

Dato
25 .11.2022

Prop. 1 LS (2022-2023) Skatter, avgifter og toll - spørsmål om merverdiavgift på elektriske kjøretøy - overgangsordning

Jeg viser til brev 22. november 2022 hvor finanskomiteens leder i forbindelse med behandlingen av Prop. 1 LS (2022-2023) Skatter, avgifter og toll, har stilt følgende spørsmål:

«Jeg viser til regjeringens forslag om å innføre merverdiavgift ved omsetning av elbiler for den delen av kjøpesummen som overstiger 500 000 kroner, jf. Prop. 1 LS (2022-2023) Skatter, avgifter og toll 2023. For leasing av elbiler foreslås særlige regler som skal reflektere beløpsgrensen ved beregning av merverdiavgiften på leievederlagene. Gjennom en egen overgangsordning skjermes leasingbiler som har blitt levert til kunde før 1. januar 2023. Slik overgangsordningen er formulert i lovforslaget begrenses ordningen til elektriske personkjøretøy. Jeg spør om ikke overgangsordningen også burde omfatte leasing av andre kjøretøy enn personbiler, så som elektriske varebiler og busser? Jeg ber om lovteknisk bistand til en slik utvidelse av overgangsordningen.»

Svar:

I Prop. 1 LS (2022-2023) foreslår regjeringen å innføre merverdiavgift ved omsetning av elbiler for den delen av kjøpesummen som overstiger 500 000 kroner. For å sikre nøytral behandling av omsetning og leasing foreslås det særlige regler for beregningen av merverdiavgiften ved leasing av elbiler, som er ment å reflektere beløpsgrensen. Endringene skal tre i kraft 1. januar 2023.

Merverdiavgiftsfritaket for omsetning og leasing av elektriske nyttekjøretøy foreslås avvirket i sin helhet. Dette har sammenheng med at disse kjøretøyene i all hovedsak

anskaffes og leases av næringsdrivende med fradragsrett, slik at nullsatsen i realiteten ikke har nevneverdig betydning utover å komplisere systemet. Med nyttekjøretøy forstås i denne sammenheng alle elektriske motorvogner som i dag omfattes av merverdiavgiftsfritaket, og som ikke er definert som personkjøretøy. Primært vil dette gjelde elektriske varebiler og noen busstyper.

Det foreslås innført en overgangsordning for elbiler på eksisterende leasingkontrakter. Ordningen innebærer at det for elbiler som er leaset før 1 januar 2023, ikke skal beregnes merverdiavgift på leievederlagene som faktureres i 2023 og frem til utløpet av kontrakten. Overgangsordningen er primært gitt for å sikre lik behandling av kjøp og leasing av elbiler som finner sted frem til 2023. Indirekte innebærer overgangsordningen også en forenkling for leasingselskapene ved at de slipper å omberegne merverdiavgiften på eksisterende leasingkontrakter.

Overgangsordningen er etter forslaget begrenset til personkjøretøy. Dette innebærer at det i utgangspunktet skal beregnes merverdiavgift også på eksisterende leasingkontrakter for nyttekjøretøy fra 1. januar 2023. Økonomisk har dette ingen nevneverdig betydning siden leietakerne gjennomgående vil kunne fradragsføre denne merverdiavgiften. Fra bransjehold har det blitt påpekt at avgrensningen av overgangsordningen mot nyttekjøretøyene vil påføre leasingselskapene administrative utfordringer. Leasingselskapenes fakturering skjer maskinelt, og de nødvendige systemendringene for å håndtere endringene i merverdiavgiften må derfor være på plass 1. januar 2023. Av hensyn til bransjen kan det være hensiktsmessig å utvide overgangsordningen til også å gjelde for leasing av nyttekjøretøy.

Lovteknisk bistand

I Prop. 1 LS (2022- 2023) er overgangsordningen foreslått lovfestet som en egen bestemmelse under romertall II i forslag til lov om endringer i merverdiavgiftsloven. Slik bestemmelsen er utformet, avgrenses overgangsordningen til elektriske personkjøretøy. Dersom Finanskomiteén etter det ovenstående ønsker en utvidelse av ordningen, forutsetter det en endring i overgangsbestemmelsen til endringsloven.

Lovteknisk vil dette kunne gjennomføres ved at forslag til lov om endringer i merverdiavgiftsloven romertall II gis følgende ordlyd:

Loven trer i kraft 1. januar 2023.

Ved leasing av kjøretøy gjelder følgende overgangsregel:

Leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til framdrift, og som var fritatt for merverdiavgift ved anskaffelsen, er fritatt for merverdiavgift dersom kjøretøyet etter inngått leasingavtale er levert til leietakeren før 1. januar 2023. Fritaket gjelder selv om leasingavtalen overføres til ny leietaker.

Med hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Trygve Slagsvold Vedum', with a long horizontal stroke extending to the right.

Trygve Slagsvold Vedum

